afgifte: Leuven X (weekblad – verschijnt niet van juni tot augustus)
Jaargang 20
1993-1994

veto
Studentenweekblad van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie

nummer 28
maandag 25 april 1994

BINNENIN

Ludo Abicht 10
Na 40 jaar koude oorlog uit de ijskast gehaald en op de vierde etage ergens in Antwerpen laten ontdooien. Daar spraken we naar aanleiding van 1 mei met filosoof Ludo Abicht over de val van het kommunisme en de nieuwe uitdaging voor links.

VTK-verkiezingen 4
Tijdens de verkiezingen toonden de burgies hun ware aard. Opgepast dat u niet van achteren wordt aangereden door de roze VTKar.

Filmparty 8
Laat je meedrijven in een stroom van beelden om 's morgens wakker te worden met een stevige kater naast je in bed. 't Stuc verwent je een hele nacht lang met beelden uit de laatste decennia tot je oren uitpuilen en je ogen gaan tuiten.

Kruiswoordraadsel 11
Onze knobbel heeft weer een knibbelkruiswoordraadsel uitgeknobbeld. Voor wie dit te gortig is, resten nog de overige artikels. De letters hebben we voorgedrukt, u moet enkel over de lijntjes tekenen.

Kraak 5-6-7

Akademische overheid beslist op eigen houtje

Goede aggregatie nog niet voor morgen

Het Akademisch Vormingsinstituut voor Leraren (AVL) is op 18 maart één jaar oud geworden. Duidelijk is dat na dat jaar het AVL nog steeds niet serieus wordt genomen. Vooral de lektorenkwestie bewijst dit. En dat kan reperkussies hebben voor de kwaliteit van de lerarenopleiding, in eerste instantie bij Positieve Wetenschappen.

Het jaar begon nochtans veelbelovend. Het AVL wijdde een uitgebreide diskussie aan de plannen van de Vlaamse onderwijsminister Luc Van den Bossche voor de aggregatie. Toen AVL echter met een uitgewerkt standpunt naar de akademische overheid stapte, bleek al dat Akademische Raad (AR) niet geneigd was om zich zomaar achter de konklusies van AVL te scharen.

Onmisbaar

Bij de opening van het AVL-huis in december besprak de rektor dan ook enkel de meest voor de hand liggende reakties op de plannen van Van den Bossche. Hij reageerde in zijn toespraak onder andere heftig op het regionale aspekt van deze plannen en beklemtoonde dat de KU Leuven geen universiteit van het Hageland wilde worden.

Maar over fundamentelere aggregatiezaken, zoals de omvang van een degelijke lerarenopleiding, verschilden de meningen van de universiteitstop en AVL. AVL wilde het ekwivalent van een volledig akademiejaar, terwijl Akademische Raad tevreden was met een half akademiejaar. Dat laatste standpunt werd dus door de rektor verkondigd.

Toen de plannen van Van den Bossche definitief in de ijskast leken te zijn gestopt, hield AVL zich onder andere bezig met het opstellen van een reglement voor de eksterne lektoren. Deze lektoren zijn leraren die nog in de praktijk staan, maar tevens gedeeltelijk aan de universiteit tewerkgesteld zijn om onder andere de stages van aggregatiestudenten te begeleiden. Zij zijn onmisbaar in een aggregatieopleiding aangezien ze het kontakt met de praktijk verzekeren. Zonder hen is er geen degelijke individuele stagebegeleiding van Leuven uit. De lektoren moeten namelijk ook de stagelessen van de studenten ter plaatse scouten en beoordelen.

Om het onzeker statuut van de lektoren te verbeteren, stelde AVL dus een voorstel tot reglement op. Daarin paste ook een voorstel om de lektoren toe te kennen aan de verschillende aggregaties. Dit laatste voorstel was hoofdzakelijk gebaseerd op een gemiddelde van studentenaantallen over de laatste jaren. Binnen AVL echter was men het erover eens dat de studentenaantallen niet de enige parameter mochten zijn om lektoren toe te kennen. Er werd daarbij bijvoorbeeld gewezen op het aparte karakter van aggregaties met laboratoriumoefeningen en op de moeilijkheden bij aggregaties waar de inschrijvingen elk jaar spektakulair stijgen (een kontrakt voor een lektor loopt namelijk vijf jaar).

Moeilijk

Dit zou erop neerkomen dat er in een aantal richtingen een forse vooruitgang van lektoren zou komen en in de grote aggregatierichtingen het aantal lektoren ongeveer gelijk bleef. Die fikse vooruitgang was in sommige richtingen echt nodig. Bij de aggregatie Rechten, die toch door een zestigtal studenten gevolgd wordt, is er geen individuele begeleiding van de stage. De studenten krijgen enkel kollektieve praktijkbegeleiding, wat in een degelijke aggregatie ondenkbaar is.

Het volgens AVL faire voorstel werd in een onderhoud met de akademische overheid besproken. De vertegenwoordigers van de overheid weigerden echter pertinent om andere faktoren dan studentenaantallen in

vervolg op pag. 3

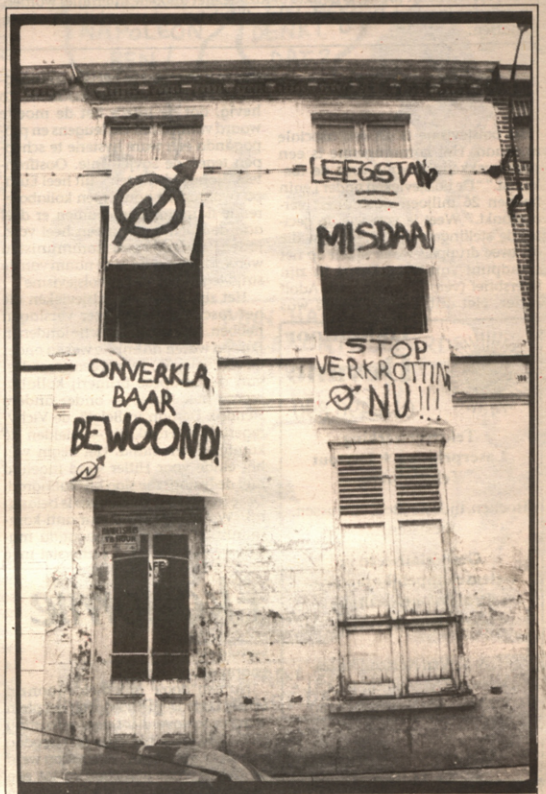

Krak — Zoals u vorige week kon lezen was Ravenstraat 33 gekraakt. Was, want de eigenaar kon er niet mee lachen en wendde zich tot de gerechtelijke instanties. Het resultaat was dat de krakers hun spullen moesten pakken. In een pamflet stellen zij dat "uit deze procedure blijkt dat in onze maatschappij nutteloze eigendom belangrijker geacht wordt dan het recht op wonen." En daar kunnen wij niet mee lachen. Op pagina's 5, 6 en 7 leest u er meer over. De Leuvense krakers hebben vanaf deze week maandag hun intrek genomen op "Ladeuzeplein 0" (sic). U bent welkom. (foto Kristof Woutters)

Beurzensysteem uitgehold

Vorige week vrijdag meldde De Morgen dat bij de begrotingskontrole in de Vlaamse Raad bleek dat er zeshonderd miljoen frank minder was uitgegeven aan studiebeurzen dan oorspronkelijk voorzien. Zo'n begrotingspost, die vrij stabiel is, wordt normaliter realistisch ingeschat. Voor een post als studietoelagen, toch erg belangrijk voor minderbegoede studenten, doet een dergelijke besparing dan ook op zijn minst de wenkbrauwen fronsen.

Natuurlijk heeft de zogenaamde kadastraal-inkomens test hier iets mee te maken. Die test werd ingevoerd om de hogere inkomensgroepen, die door allerlei fiskale truukjes hun inkomen kunstmatig laag kunnen houden, uit het beurzensysteem te wippen. Ze heeft echter wel een aantal negatieve neveneffekten. Ook sommige andere groepen blijken nu ten onrechte geweerd te worden. Vooral personen met een vervangingsinkomen dat minder dan zeventig procent uitmaakt van hun totale inkomen of personen zonder beroep waarbij hun vervangingsinkomen nul frank is, hebben de grootste kans om uitgesloten te worden, zo stelt een terzake bevoegde werkgroep van de Vlaamse Onderwijsraad (Vlor) (zie Veto 20).

Frans Devenyns van de Sociale Dienst van de KU Leuven, merkt op dat twee maanden geleden al bleek dat de Vlaamse regering in vijf jaar tijd driehonderdvijftig miljoen frank bespaarde op studietoelagen voor het hoger onderwijs. Dat bedrag betreft wel een langere periode, maar anderzijds is de twee jaar geleden ingevoerde KI-test ook hier een belangrijke faktor. En dan hebben we het nog niet over de andere geledingen van het onderwijssysteem.

Devenyns ziet naast de KI-test nog een andere faktor voor het begrotingsoverschot: "Er is ook een enorme terugloop van het aantal beursgerechtigden. Dat komt ondermeer door het aantal 'tweeverdieners', waardoor het gezinsinkomen allicht omhoog gaat. Wat zeker ook meespeelt is dat men om beursgerechtigd te zijn in het sekundair onderwijs, men al een onrealistisch laag inkomen moet hebben."

Roger Pauly, nationaal sekretaris van de Bond van Grote en Jonge Gezinnen, en bevoegd voor 'gezinspolitiek' ziet nog een andere reden voor die terugloop: "De moeilijke ekonomische situatie zal er zeker ook voor gezorgd hebben dat er minder beursgerechtigden de stap naar het hoger onderwijs maken."

Devenyns spreekt nog van een angstaanjagende evolutie: "Sinds 1991-'92 is er een aanzienlijke daling in het uitgekeerde budget. Ook het aantal aanvragen liep sterk terug. Op vijf jaar tijd is er een vermindering van twintig procent." De vrees dat het bespaarde geld uiteindelijk uit het beurzensysteem verdwijnt is allicht niet ongegrond. Minister Van den Bossche moet nu eindelijk maar eens werk maken van zijn reeds lang beloofde indeksatie van de beurzen.

(kj)

Kringverkiezingen in ekonomie

Mooi verpakt, weinig inhoud

Verleden week zondag werd om 23.50 uur het officiële startschot gegeven voor de verkiezingen bij Ekonomika door ongeveer tweehonderd man los te laten op de verschillende affiches in het Leuvense. Er namen zeven ploegen deel aan de strijd, de één wat serieuzer dan de ander. In praktijk was er maar één serieuze ploeg, ploeg Mercuur. Zij heeft het gehaald met tweeënzestig procent van de stemmen maar had daarvoor wel zes ronden nodig.

De eerste avond kwam reeds een diskussie op gang die gedurende heel de week zou verder gaan. De affiches en de T-shirts van ploeg Mercuur vertoonden de mercuurstaaf, een deel van het embleem van Ekonomika. Het is echter volgens de statuten verboden het embleem of delen ervan te gebruiken tijdens de kampagne. Dit vooral om een duidelijk onderscheid te maken tussen Ekonomika en de opkomende ploeg. Ploeg Mercuur kreeg hiervoor echter toelating van het Neutraal Komitee (Neukom). Het Neukom is het toezichtskomitee dat uit een oneven aantal leden bestaat, met de aftredende preses als voorzitter. Het kijkt toe op het eerlijk verloop van de verkiezingen en oordeelt naar eigen vermogen wanneer de statuten in gebreke blijven.

De toelating van het Neukom werd gezien als een duidelijk bewijs dat het Neukom niet neutraal is. Ploeg Mercuur werd verweten de vraag aan het Neukom te hebben gesteld daar ze wist dat deze positief zou antwoorden. Door de hele affaire heeft het Neukom nu echter een gevaarlijk precedent geschapen. Door de statuten naast zich neer te leggen heeft men die in feite naar de vuilnisbak verwezen.

Water

Tijdens de jaarvoorstellingen viel ploeg Bierbuik onmiddellijk op. Met hun wielerwedstrijd op barkrukken en het nodige bier wisten ze iedereen hard aan het lachen te brengen. Dat dit geapprecieerd werd, was ook duidelijk in het eindresultaat. Ploeg Bierbuik eindigde derde met 315 stemmen. Van de andere ploegen waren het enkel ploeg Dino en Mercuur die aktiviteiten organiseerden. Zo vonden er maandagavond twee aktiviteiten tegelijk plaats. Ploeg Dino hield een karaoke avond in de Patapouff. Deze kleinschalige aktiviteit zorgde voor veel ambiance. Opvallend was hier dat men alle drank zelf moest betalen. Dit is blijkbaar een nieuwe tendens bij de Ekonomika-verkiezingen. Aanvankelijk door de ekonomische krisis en de moeilijkheid om nog veel sponsoring te verzamelen, kwam er een eind aan de reuzekampagnes van bijvoorbeeld zes jaar geleden, toen men er niet voor terugschrok rond de twee miljoen frank te verbruiken. Nu schamen de ploegen zich er blijkbaar niet meer voor om ook geld op aktiviteiten te vragen voor de drank. Dit kan alleen maar toegejuicht worden.

Op hetzelfde moment vond bij ploeg Mercuur een avondvullend programma plaats. Na een toch eerder wansmakelijke zelfverheerlijking van ploeg Mercuur in een kwis — geïnspireerd op Familieraad — tussen de verschillende preseskandidaten, was het de beurt aan Dirk Denoyelle. Hij bracht dezelfde show als bij de verkiezingen van het VRG van dit jaar en nagenoeg dezelfde als die bij de verkiezingen van Ekonomika twee jaar geleden. Desondanks werden de imitaties van de paus en van Van Rossem

vervolg op pag. 2

LEZERS BRIEVEN

Alle lezersreakties kunnen bezorgd worden op het redaktiesekretariaat in de 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven.
De brieven moeten betrekking hebben op in Veto behandelde onderwerpen of op Leuvense (studenten)aktualiteit. Anonieme brieven komen nooit in aanmerking: de schrijver moet steeds naam, studiejaar en adres bekendmaken. Slechts uitzonderlijk, en na uitdrukkelijk en gemotiveerd verzoek, kunnen ze weggelaten worden in Veto.
Brieven die langer zijn dan 35 regels van 68 aanslagen (spaties inbegrepen, wat overeen komt met ±1,5 getikte bladzijde met dubbele interlinie) worden in principe ingekort. De redaktie behoudt zich het recht voor brieven niet te plaatsen.

Links-rechts

"Het bolsjevisme is als een asociale misdaad. Het kommunisme is een schrikwekkend gevaar voor de toekomst." "De bolsjevieken onder Lenin hebben 26 miljoen slachtoffers veroorzaakt." Weet je van wie de geciteerde stellingen zijn? Stellingen die als twee druppels water lijken op het standpunt van Marc Depré in zijn lezersbrief (veto 27). Juist, van Adolf Hitler. Het anti-kommunisme was één van de meest in het oog springende kenmerken van het fascisme. Zo hevig, dat de nazi's het de moeite waard vonden om via leugens en propaganda een ware hysterie te scheppen tegen de Sovjet-Unie. Oostfronters, "jonge idealisten", uit heel Europa (waaronder honderden kollaborerende flaminganten) namen er deel aan de slachting van een heel volk. Joden, zigeuners en kommunisten werden afgemaakt in de naam van de strijd tegen het 'judeo-bolsjevisme'.

Het zijn echter de bolsjevieken die het fascistische monster verslagen hebben. Alle kapitalistische landen in Europa waren na enkele weken onder de voet gelopen. Terwijl een groot deel van de Europese burgerij kollaboreerde met Hitler — onder andere Hendrik Deman in België, de Vichyregering in Frankrijk — hielden de kommunisten stand. Het begin van het einde voor Hitler werd ingeluid met de historische slag bij Stalingrad. Deze les uit de geschiedenis is belangrijk. Want nu, na vijf jaar anti-kommunistische mediapropaganda maken we een dreigend eerherstel mee van het fascisme. In Italië dreigt de fascistische partij MSI aan de macht te komen zonder noemenswaardige reaktie. In België wordt eerherstel voor kollaborateurs geëist (het amnestiedebat). Dit ideologisch offensief is geen toeval. Het kapitalisme raakt maar niet uit de aanslepende krisis. Steeds grotere lagen van de bevolking worden gerevolteerd. Een deel van de Europese burgerij vertoont, net zoals zestig jaar geleden een tendens om zijn heil te zoeken in het fascisme dat gemakkelijke en demagogische oplossingen voorspiegelt aan de bevolking: migranten buiten, agressieve herkolonisatie van de Derde Wereld, oorlog en etnische zuiveringen. 'Oplossingen' die de woede van de bevolking afwenden van de ware schuldigen van de krisis: de rijken, één procent van de Belgische bevolking die samen even veel bezitten als de staat schulden heeft. Het anti-kommunisme, één van de peilers van de fascistische ideologie, gedijt echter ook goed in sommige kringen die zich progressief noemen. Terwijl de anarchisten en ekologisten in Leuven dromen van een 'basisdemokratisch socialisme' — zonder te vermelden wat dat juist inhoudt — vinden enkelen het nodig om hun haat tegen MLB maksimaal te verspreiden. Welnu, daarmee heulen die enkelingen in de praktijk mee met rechts en ekstreemrechts die doorheen de anti-kommunistische kampagne de repressie tegen de kommunisten en andere linkse krachten voorbereiden.

Namens MLB, Geert Goderis

nvdr: Dat alleen de bolsjevieken het fascisme verslaan hebben lijkt ons overdreven. De bolsjevieken hebben inderdaad hard hun best gedaan het fascisme te verslaan, maar de rol van de geallieerden ontkennen lijkt ons sterk overdreven. Wel waren het de bolsjevieken en hun kameraden in West-Europa die na de bevrijding zich zijn gaan opwerpen als de enigen die tijdens de bezetting weerstand hadden geboden. Ook in Belgische "burgerlijke" kringen waren echter verzetsgroepen aktief — bijvoorbeeld in Vlaanderen de groep rond industrieel Tony Herbert, in Wallonië het kristelijk-wallingantische Mouvement Wallon Catholique.

Io Vivat

Omdat wij menen dat onze cd 'Io Vivat' in Veto 25 vanuit een negatief standpunt beschreven werd, zou ik, zonder de mening van Veto af te breken, de juiste kontekst rondom onze cd willen schetsen.

Sinds enkele jaren bestaat aan de Katolieke Industriële Hogeschool Antwerpen het koortje ArsKihandi. Tijdens haar zoektocht naar muziek, merkte dirigente Lucia Van Hoof, docente aan de Kiha, op dat sedert de lp met de Grote Salamander er geen enkele plaat of cd met studentenliederen op de markt is gekomen. Om deze leemte enigszins op te vullen was het dan ook haar droom zo'n cd op te nemen. Het toeval deed haar droom zeer snel werkelijkheid worden.

Het Katoliek Vlaams Hoogstudenten Verbond hoorde van haar projekt en was bereid het projekt te steunen. Via het verbond verkregen we de muziek van de studentenliederen van de kodex. Enkele leden hebben de hele tijd aan de cd meegewerkt. Dan kwam Lucia Van Hoof in kontakt met Dirk Keisers. Ondanks zijn drukke bezigheden was hij bereid de muziek te arrangeren en alles op te nemen. Van de direkteur van de Kiha, Fred Popelier, kregen we alle financiële steun.

Het doel van deze cd is tweeledig. Ten eerste hebben we een aantal bekende traditionele studentenliederen vastgelegd. Het was zeker niet de bedoeling om een kantus op te nemen. Dit plaatje hoort thuis in ieders cd-speler — ook bij niet-ingewijden in het studentenleven. Ten tweede werd er aan een nieuw studentenlied gewerkt. 'Studenten van Europa' is een aktueel lied van deze generatie studenten die de mogelijkheid hebben aan verschillende Europese uitwisselingsprojekten deel te nemen.

Over smaak en interpretatie van de liederen kan lang gediskussieerd worden. Tijdens de repetities hebben we veel meningsverschillen bijgelegd en veel variaties uitgeprobeerd. We hebben die versie opgenomen die voor ons de beste is. We willen echter met deze cd een gat in de muziekwereld opvullen. De studentenkultuur is op dit ogenblik een gesloten kultuur en speelt zich hoofdzakelijk af op de kampus. Wij hopen dat dit de aanzet is opdat iedereen de studentenkultuur leert kennen. Tevens willen wij aanzetten tot uitbreiding en aktualisering, tot het schrijven en komponeren van nieuwe typische studentenliederen.

Wij hopen dat deze wensen verder uitgewerkt worden en dat onze cd navolging krijgt. Intussen blijft 'Io Vivat' een unieke cd die iedere student in zijn bezit moet hebben, nu en later als herinnering aan zijn/haar studententijd.

Veel luisterplezier,

namens ArsKihandi,
Peter op den Buijs

Tikkantoor Devano
016/490.890
Tekstverwerking
Laserprinting ★ Lay-out
Tekstinbreng
Boeken, tijdschriften, cursussen, thesissen, ...
Gespecialiseerd in wetenschappelijke materies
Professionele aanpak
Jarenlange ervaring
advertentie
T. & K. Van Nooten-Dehaes
Lodewijk van Velthemstraat 31
3020 Herent (Veltem-Beisem)

Ekonomie

vervolg van pag. 1

enorm geapprecieerd.

Na een dagje grootheidswaanzin op het Ladeuzeplein waarbij het plein werd omgetoverd tot een go-carting cirkuit, was het tijd voor de hoogdag van de verkiezingen. Woensdag werd de Dekenstraat omgebouwd tot een groot terras waar je gratis kon eten en drinken. Ook hier was de hoeveelheid drank en eten opvallend minder dan vorige jaren. Ploeg Dino had een klimmuur laten komen. Ploeg Bierbuik had naast een aantal bakken streekbieren ook de Waalse Pijl op een klein zwart-wit teeveetje laten zien, voorzien van de nodige kommentaar. Ploeg Slaapmagazijn lag natuurlijk te slapen op een matras. De enige serieuze ploeg, ploeg Mercuur, had blijkbaar wat last van de drukke agenda waardoor er 's middags een aantal aktiviteiten in het water vielen.

Ronden

Van het inhoudelijke aspekt van de verschillende ploegen was spijtig genoeg niet veel te merken. Buiten het krantje dat ploeg Mercuur had laten drukken met daarin haar belangrijkste inhoudelijke standpunten, was het niet echt duidelijk dat het om een serieuze ploeg ging. Enkel de jaarvoorstelling kon die indruk geven, hoewel die ook niet echt inhoudelijk was. Blijkbaar geven de ploegen steeds meer toe aan de druk van het kiesvee om zoveel mogelijk te "bedelven onder amusement en evenement", zoals ploeg Mercuur zelf in een forum in Studentikoos schrijft. Ook op het debat tussen de preseskandidaten dat door het Neukom werd georganiseerd, werd dit heel duidelijk. Wel maakten de lolploegen het de serieuze ploeg helemaal niet gemakkelijk tijdens het debat.

Donderdag vond dan de stemming plaats, gevolgd door de kieskantus. Tijdens de kantus werden dan de stemmen geteld. De stemprocedure is vrij eenvoudig. Als er zeven ploegen deelnemen moet je bij de stemming zes ploegen in dalende volgorde van voorkeur opgeven. In de eerste ronde worden alle eerste stemmen geteld. Heeft geen enkele ploeg de absolute meerderheid, dan valt de ploeg met het minst aantal stemmen af en worden de tweede stemmen van die ploeg geteld. Dit gaat door tot één ploeg de absolute meerderheid heeft behaald.

Ook dit jaar slaagde de serieuze ploeg erin het maksimaal aantal ronden nodig te hebben om de absolute meerderheid te behalen. Dit is zeer verrassend daar de zes lolploegen dit jaar echte lolploegen waren en zeker geen anti-ploegen zoals verleden jaar het geval was. Het cynische is echter dat tijdens het debat juist een diskussie werd gehouden over het onderscheid tussen lolploegen en serieuze ploegen. Alle ploegen, met inbegrip van ploeg Mercuur, verklaarden unaniem dat er geen onderscheid diende gemaakt te worden. Als een serieuze ploeg het niet haalt van een lolploeg zou dat een teken aan de wand zijn voor de serieuze ploeg. Misschien lijkt de tijd gekomen om zich te bezinnen over hoe een serieuze ploeg zich duidelijk kan profileren.

Steven Leemans

Heejiediehookarhezien? *(foto Kristof Woutters)*

Ekonomika-alumni en CVP-kampagnes

Zoals u waarschijnlijk reeds weet, moet iedereen op 12 juni gaan stemmen voor de Europese parlementsverkiezingen. Aangezien dat tijdens de eksamens is, heeft Raf Masschelein, voorzitter Studentenaangelegenheden, een aanvraag ingediend bij het ministerie van Binnenlandse Zaken om eksamens te aanvaarden als een gegronde reden om met volmacht te stemmen.
In de praktijk moet je op het sekretariaat van je fakulteit of op het studentensekretariaat een attest halen waarin verklaard wordt dat je ten gevolge van eksamens niet kan gaan stemmen. Met dat attest kan je dan een volmachtformulier afhalen in je gemeente dat zowel jij als de persoon aan wie je je volmacht geeft, moet ondertekenen. Het formulier moet dan door de persoon aan wie je een volmacht geeft op de dag van de verkiezingen worden binnengebracht in het verkiezingslokaal, samen met het attest van de fakulteit. Let wel op: je kan enkel een volmacht geven aan een familielid tot in de derde graad.
Tijdens de verkiezingen van Ekonomika werd deze uitleg ijverig via een pamflet meegedeeld. Als laatste stap van de procedure werd er echter wel aan toegevoegd dat de ekonomiestudent zijn of haar ouders eveneens moet overtuigen op Joachim Coens te stemmen, de zoon van wijlen onderwijsminister Daniël Coens. Op zich natuurlijk een goedkope verkiezingsstunt, ware het niet dat het pamflet is opgesteld door onder andere Kris Verwaeren. Deze laatste is voorzitter van Ekonomika-junioren (de vereniging van de jong-alumni) en oud-vice-preses van Ekonomika. Verder worden de namen van verschillende vroegere Ekonomika-medewerkers en nog een oud-vice-preses vermeld. Zij willen volgens het pamflet "onze generatie opnieuw doen geloven in een toekomstprojekt voor onze jeugd" door zich "te engageren in het kampagneteam van de Jongste Kandidaat Joachim Coens". Deze laatste wordt door de CVP jongeren voorgedragen.
Opvallend is het feit dat Siska Bourgeois, de dochter van minister van Landbouw Bourgeois en vrouw van Kris Verwaeren, ook vermeld wordt in het pamflet. Mensen van het kabinet van Bourgeois zijn zelfs komen helpen pamfletten uitdelen tijdens hun werkuren. Tevens zouden er kontakten geweest zijn tussen het kabinet van Bourgeois en het ministerie van Binnenlandse Zaken om de aanvraag van Masschelein om met volmacht te kunnen stemmen, op te volgen. Op één dag was het dossier goedgekeurd.
Anderzijds wordt Ekonomika-alumni, die zoals elke studentenbeweging niet aan partij-politiek doet, hierdoor wel gekoppeld aan de CVP. Toen Kris Verwaeren hierop gewezen werd, antwoordde hij dat dat niet meer dan logisch is. "Als je kijkt naar de Wetstraat, daar heeft het VRG de macht. Ekonomika is baas over heel de bedrijfswereld, maar heeft niets in de pap te brokken in de Wetstraat" en daar moet volgens Verwaeren verandering in komen.

(sl)

Kolofon

Veto
's Meiersstraat 5
3000 Leuven
☎ 016/22.44.38
🖷 016/22.04.66

Jaargang 20
nr. 28
25 april 1994

Ver. uitg. **Karen De Pooter, 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven**

Hoofdredaktie: **Kris Jacobs**
Redaktiesekretaris: **Karen De Pooter**

Redaktie: **Els Cornelis, Karel De Weerdt, Serge Franchoo, Jeroen Overstijns, Raf Uten, Steven Van Garsse, Peter Van Rompaey**
Doka: **Karel De Weerdt, Thomas Lambert, Nix, Steven Van Garsse, Frank Viaene, Kristof Woutters**
Layout en vormgeving: **Els Cornelis, Filip De Keukelere, Karen De Pooter, Serge Franchoo, Kris Jacobs, Steven Leemans, Hans Vandenabeele, Steven Van Garsse, Frank Viaene**
Medewerkers: **Mieke Deceuninck, Dirk Delmartino, Wim De Rop, Bart Kaesemans, Steven Leemans, Piet Maris, Gert Meesters, Johan Vos**
Eindredaktie: **Els Cornelis en Karen De Pooter**

Zetwerk en publiciteit **Alfaset Leuven (016/22.04.66)**
Drukkerij **Artoos (Kampenhout)**
Oplage **9000 eksemplaren**
ISSN-nummer **0773-5162**

Abonnementen
Studenten: 250fr; niet-studenten: 350fr; buitenland: 600fr; steun vanaf 1000fr; over te schrijven op rek. nr. 001-0959719-77

Redaktievergadering **iedere vrijdagnamiddag om 15.00u**

Over kennis, wetenschap en Noord-Zuidrelaties

Métis, wat is dat?

Sinds twee jaar bestaan in Louvain-la-Neuve 'les cours métis', een serie lessen waarin onderzoekers en studenten uit Derde Wereldlanden vanuit hun specifieke kultuur een kritische blik werpen op materies die tijdens de normale kurrikula behandeld worden. Dit initiatief, dat uitgaat van de AGL — de studentenbeweging in Louvain-la-Neuve — en meer bepaald van een aantal Belgische en buitenlandse studenten, wil men nu uitbreiden naar andere universiteiten. Ook Leuven doet volgend jaar mee, in samenwerking met Student Aid.

De 'cours métis' zijn eigenlijk gegroeid uit de 'cours méta', die in 1992 plaatsvonden. Tom Dedeurwaerdere, koördinator van het métis-netwerk: "Drie jaar geleden vond er een verandering plaats in de studentenbeweging. We vonden dat deze op een andere manier moest gaan werken, niet alleen via vertegenwoordiging in allerlei kommissies, maar ook zelf iets organiseren. Hieruit ontstonden de 'cours méta', die de bedoeling hadden het universitaire onderwijs en haar manier van lesgeven in vraag te stellen. We trokken ons terug uit de universitaire kommissies, het zogenaamde 'retrait institutionnel', en stapten rechtstreeks naar de prof toe met ons voorstel om alternatieve lessen te organiseren. We wilden dus niet louter een studentensyndikaat zijn, maar eveneens lessen organiseren en zo inwerken op het kleine deel van de maatschappij dat de unief toch is. In bepaalde kommissies bleven we wel zetelen om informatie te verkrijgen."

"Met de cours méta wilden we de nadruk leggen op het feit dat er een veelheid van metoden en benaderingswijzen bestaan om een wetenschappelijk probleem aan te pakken. De bedoeling was een diskussie op gang te brengen door tijdens de lessen een gastprof uit te nodigen die dan vanuit een ander uitgangspunt de materie van de kursus belichtte. Tijdens deze reeks lessen bleek dat de lessen gegeven door Derde Wereldstudenten de meest interessante waren. En zo kwamen we op het idee de 'cours métis' te organiseren."

Mesties

Met de cours métis ging men dus niet alleen het universitair onderwijs op zich in vraag stellen, maar werd het tevens in een bredere, interkulturele kontekst geplaatst, een aspekt dat ook al gedeeltelijk aanwezig was tijdens de cours méta. De Métis-lessen behandelen zo een dubbel tema: enerzijds Noord-Zuidrelaties en anderzijds onze omgang met kennis binnen de universiteit en de kennisuitwisseling tussen Noord en Zuid. De basisidee is dat Noord-Zuidrelaties en onze omgang met kennis samen in vraag gesteld moeten worden aangezien beiden grondig verweven zijn. Kennis, technische vaardigheid en kompetentie bepalen volgens de initiatiefnemers zowel de uitwisseling tussen Noord en Zuid als de deelname aan de internationale maatschappij.

Vaak beperkt uitwisseling van wetenschappelijke kennis zich tot het uitbouwen van systemen die het Zuiden toegang verlenen tot de wetenschappelijke en technische kennis die in het Noorden wordt geproduceerd. Het gaat hier dus enkel om eenrichtingsverkeer, namelijk overdracht van het Noorden naar het Zuiden. De cours métis willen dit kennisimperialisme, dat leidt tot een kritiekloos toepassen van procedures en grote invloed heeft op de plaatselijke kulturen, in vraag stellen. Als voorbeeld van dit kritiekloos toepassen van kennis uit het Noorden haalt men een geval aan van ingenieurs van de Kaapverdische eilanden. Deze voeren massaal beton en glas in, hoewel er ter plaatse goedkopere en beter aangepaste materialen te vinden zijn. Reden: ze hebben bouwkunde gestudeerd aan een westerse universiteit. Het invoeren van nieuwe materialen betekent echter een andere (westerse) manier van bouwen en dus ook een andere, westerse manier van wonen. Dit blijft natuurlijk niet altijd zonder kulturele gevolgen. Bovendien vergroot men via deze technologiekeuze de afhankelijkheid ten opzichte van het Westen.

Een ander voorbeeld is dat van de "Chicago-boys" van Pinochet, een generatie ekonomisten, afgestudeerd aan de universiteit van Chicago. Zij hebben snel en efficiënt de westerse vrije-marktekonomie ingevoerd in Chili, iets wat trouwens niet alleen in Chili gebeurde.

De métis-lessen willen dus tevens duidelijk maken dat achter de zogenaamde universele wetenschap heel wat (westerse?) kultuurelementen schuilgaan. Achter de geneeskunde schuilt bijvoorbeeld een bepaalde visie op het menselijk lichaam en achter de fysika een bepaalde houding tegenover de natuur.

Worteltjes

Het is vooral in dit opzicht dat ook Student Aid zich volgend jaar bij dit projekt wil aansluiten. Zij zijn van plan in de toekomst meer belang te hechten aan een mentaliteitsverandering in het Noorden — in het bijzonder binnen het universitaire milieu — en meer energie te investeren in edukatieve projekten en mondiale vorming in het Westen. Zo willen zij iets veranderen aan de neo-koloniale mentaliteit die volgens hen nog diep geworteld zit in het Noorden.

De métis-lessen zijn volgens hetzelfde stramien opgebouwd als de vroegere cours méta. Men nodigt een buitenlandse professor, onderzoeker of doktoraatsstudent uit die vanuit zijn eigen achtergrond, binnen de lesuren van een bepaald vak, een andere kijk geeft op de materie die normaal binnen dat vak gedoceerd wordt. Zo wil men de begrippen, metoden of teorieën die achter dat vak schuilgaan in een interkultureel perspektief in vraag stellen. De métis-lessen toonden dat een konfrontatie met de kultuur en kontekst van de Derde-Wereldlanden de manier waarop kennis in het Noorden tot stand komt en doorgegeven wordt in vraag stelt, en omgekeerd.

Zo werden er bijvoorbeeld reeds lessen georganiseerd rond 'De Golfoorlog in de media in Noord en Zuid' (Kommunikatiemedia), 'Is vanuit de Latijnsamerikaanse en Afrikaanse ervaringen een demokratische traditie een noodzakelijke voorloper van de demokratie?' (Politieke Wetenschappen), of nog: 'Hydraulische ontwikkeling van de Derde Wereld. Moet men het westers model overnemen?' in de fakulteit Toegepaste Wetenschappen.

Beschermen

Na de positieve ervaring van de laatste twee jaar — er kwam een behoorlijke respons van de studenten, proffen en buitenlandse onderzoekers — wil men nu een métis-netwerk opstarten. Zo'n projekt zou dan een interaktie toelaten binnen een netwerk van vaste gesprekspartners, zowel binnen als buiten België. Het netwerk zou zo kontakten tussen wetenschap en kultuur, teorie en praktijk stimuleren. Een tweede objektief zou zijn om de plaatsen waarbinnen dergelijke initiatieven plaatshebben te beschermen en uit te breiden. Men wil hierbij zowel op het nivo van universiteiten en ontwikkelingsorganisaties werken, als op het nivo van de nationale politiek. Tot nu toe zijn er reeds kontakten met Leuven, Ufsia, ULB, Namen en de VUB. In september zou dan een publikatie verschijnen met de achterliggende ideeën van het métis-projekt. Hierin zouden bijdragen verschijnen van de verschillende Vlaamse en Waalse universiteiten en mensen die aktief zijn binnen Noord-Zuidnetwerken. In februari '95 hebben de eerste lessenreeksen plaats binnen de verschillende universiteiten. Tegelijkertijd zal Student Aid dan een aktieweek rond het tema op touw zetten.

Els Cornelis

Geïnteresseerden kunnen kontakt opnemen met Tom Dedeurwaerdere, koördinator métis, 010/45.24.31. Dinsdag om 20.00 u is er bovendien een bijeenkomst in de vergaderzaal van het Stuc.

Aggregaat

vervolg van pag. 1

aanmerking te nemen. Natuurlijk zijn andere faktoren moeilijk kwantitatief te meten, maar door enkel studentenaantallen in aanmerking te nemen, wordt het beeld van de reële noden waarschijnlijk vertekend. Niet alleen werden de faktoren beperkt, maar ook, en vooral, het aantal lektoren. Door de berekening op een striktere manier toe te passen, werd het door AVL voorgestelde aantal lektoren met een vijfde verminderd. En dat terwijl de unief beweert dat ze een degelijke lerarenopleiding wil uitbouwen.

De strikte toepassing van het reglement met alleen studentenaantallen als bepalende faktor heeft als gevolg dat enerzijds het huidige totaal aantal lektoren lichtjes stijgt (iets meer dan een volledig mandaat: nu worden er drieëndertig lektoren voor twintig procent benoemd, tot nog toe waren er dat 26,5), maar dat deze minieme vooruitgang anderzijds enkel voordelig is voor die aggregatierichtingen die tot nog toe niet veel personeel hadden voor de stagebegeleiding. Traditioneel sterke aggregatierichtingen zoals de aggregaties Wetenschappen nivelleren door de striktе toepassing van het reglement naar beneden. In totaal verliest de aggregatie Wetenschappen maar liefst dertig procent van het huidige lektorenbestand.

De aggregaties Wetenschappen worden op deze manier eigenlijk bestraft omdat ze zo goed uitgebouwd zijn. De situatie is des te erger doordat er juist bij Wetenschappen andere faktoren voor een berekening in aanmerking kwamen. De studentenaantallen swingen bij Wetenschappen elk jaar vrolijk de pan uit en de laboratoriumoefeningen zorgen naar verluidt voor veel ekstra werk voor de lektoren.

Pan

Maar de top van de unief heeft daar dus geen oren naar. Het ergste van de zaak is eigenlijk de manier waarop het Buro Akademische Raad (BAR) de 'beslissing' over de eksterne lektoren getroffen heeft. Het BAR hakte de knoop namelijk door op een vergadering begin februari, op een moment dat de diskussie binnen AVL nog lang niet beëindigd was. AVL heeft dus pro forma het voorstel moeten afwerken, omdat het de beslissing van het BAR nog niet kende. Een manier van werken die niet getuigt van veel respekt van het BAR voor het AVL.

Ook Akademische Raad (AR), verantwoordelijk voor onderwijsproblematieken, heeft nog niet zijn zegje mogen doen over het reglement en toch wordt de 'beslissing' reeds als definitief afgedaan. Een reglement met een taakbeschrijving goedkeuren, behoort nochtans niet tot de (uitvoerende) taken van het BAR. Niet alleen AVL, maar ook AR werd dus gepasseerd. Demokratische besluitvorming ten top.

Dat de KU Leuven overal (onder andere via de Vlaamse Interuniversitaire Raad) blijft verkondigen dat ze een degelijke aggregatie wil verzorgen, is uiteraard positief. Maar op deze manier het eksterne-lektorendossier afhandelen, getuigt niet van veel goede wil om de daad bij het woord te voegen. Er is natuurlijk het voordeel voor de aggregatierichtingen die nog geen lektoren hadden, maar een nivellering naar beneden van uitgebouwde aggregaties kan nooit de bedoeling zijn. Als teken van goede wil om een doeltreffende lerarenopleiding op te starten, valt deze minieme stijging van het aantal lektoren zeer schraal uit.

Gert Meesters

De avonturen van

KWAKZALVER EN KNETTERGEK

door NIX en ZEN

Deze week episode 3:

KWAKZALVER SPEELT HET LISTIG ...

Volgende week episode 4:

THE REVENGE OF KNETTERGEK !

Kringverkiezingen bij VTK

Berejagers halen de buit binnen

Vorige week had het grasveld voor Alma 3 in Heverlee naar jaarlijks terugkerende gewoonte weer even het uitzicht van een gekke kermis. Deze plaats is traditioneel een strijdveld bij de presidiumverkiezingen van VTK, de kring van de ingenieursstudenten. Het verkiezingsreglement maakt een strikt onderscheid tussen serieuze ploegen en lolploegen, zodat het onmogelijk is dat een lolploeg 'per ongeluk' verkozen wordt. Dit jaar konden de burgies kiezen tussen twee serieuze ploegen en zes lolploegen.

Over de lolploegen kunnen we kort zijn. Geen enkele 'officiële' lolploeg slaagde erin om zich duidelijk te profileren. Enkel ploeg 'uitschot' voerde een sketch op in de jaren, en won dan ook het lolklassement, met zevenentwintig procent van de stemmen. Tweede werd 'Bel Isabel', die zichzelf misschien wel als morele winnaar mogen beschouwen. Zij haalden immers meer stemmen dan 'uitschot', maar ze kregen vijftig strafstemmen omdat ze de VTKar (de kamionnet van VTK) roos hadden geverfd.

De strijd voor het presidium van volgend jaar werd er een tussen de 'Berejagers', die op zoek gingen naar de beer in elke student en tevens een samenwerking hadden met het WWF, en de 'deHindians', genoemd naar preses-kandidaat Filip Dehing. Hun verkiezingskampagne was voor een groot deel te vergelijken met die van de vorige jaren. Om de kandidaten tegen hun eigen over-entoesiasme te beschermen, is er bij VTK een strikt verkiezingsreglement, dat de aktieve verkiezingskampagne beperkt tot drie dagen. Ook het toegelaten sponsorbudget is beperkt, ondermeer om buitensporige, zinloze uitgaven te vermijden. Deze beperkingen zorgen er wel voor dat de korte kampagne zeer intensief verloopt.

Mijn

Ploeg 'Dehindians' begon zondagnacht om 23.59 uur met een vrij podium, en organiseerde dinsdagmiddag een 'Hindiaanse kermis' aan de Alma. Als attraktie hadden ze onder andere voor een mechanische stier gezorgd. 's Avonds vertoonden ze de films 'My name is nobody' en 'Blue Velvet'. Woensdagavond zorgde B.J. Scott voor de nodige sfeer in de Waaiberg.

De aktiviteiten van de 'Berejagers' weken enigszins af van het traditionele happening-gebeuren, maar konden anderzijds ook gezien worden als geïnspireerd op de kampagne van de 'Vikings', de ploeg die twee jaar geleden enigszins onverwacht de verkiezingen won. Maandagmiddag presenteerde Kurt van Eeghem aan Alma 3 'De Drie Wijzen', met in het panel twee proffen en Janneck Peersman, de preseskandidaat van de Berejagers.

Dinsdag gingen de Berejagers de eksotische toer op. 's Middags dienden ze koeskoes-maaltijden op in Alma 3 en 's avonds deed de Patapoef voor de gelegenheid dienst als een berenjungle. De volgende dag was het aan hen om kermis te houden voor Alma 3, met ondermeer een zeephelling waar men om ter snelst moest opklimmen. In tegenstelling tot de traditie hebben de Berejagers geen gratis bier of naturaprijzen weggeschonken. Volgens kandidaat vice-preses Jo Breesch probeerden ze hiermee het imago van de verkiezingen "die vaak terecht als verspillende brood en spelen-aktiviteiten beschouwd worden" wat op te krikken. Het huidig presidium stond zoals steeds in voor een debat. Nieuwe ideeën waren dit jaar echter ver te zoeken. Het lijkt erop dat het debat steeds minder belangrijk wordt, en dat de ploegen zich vooral populair maken door hun eigen aktiviteiten.

Donderdagavond werd in de Harlekijn de verkiezingsuitslag bekend gemaakt. De Berejagers, die vanaf het eerste moment favoriet waren, wonnen de verkiezingen met 60,7 procent van de stemmen, tegen 38,3 voor de deHindians. In vergelijking met andere jaren is dit een ruim verschil. Aan de andere kant is de opkomst van 908 kiezers op ongeveer 2500 ook niet echt overweldigend.

De Berejagers vormen volgend jaar dus het presidium van VTK. In hun programma waren slechts enkele punten geëkspliciteerd, omdat ze het zinloos vonden een opsomming te geven van de traditionele aktiviteiten. Ze beloven alvast om een poging te doen om de VTK-infrastruktuur meer open te stellen voor de organisatie van reeks- en jaaraktiviteiten. Binnen een grote kring als VTK is er immers nog vaak een kloof tussen presidium en studenten.

Gedacht

Een vernieuwing komt er op kultureel vlak. Beheerder Mike Van Iseghem: "We gaan volgend jaar proberen om voor eerste kan een springhalfuur in het lessenrooster te plaatsen, en tijdens dat halfuur organiseren we dan een of andere kulturele aktiviteit. Kultuur moet hier wel in brede zin worden opgevat, en alle kunstvormen kunnen aan bod komen." Opvallend in het programma is ook de aandacht voor het milieu — eigenlijk niet meer dan logisch aangezien de ingenieursstudenten na hun opleiding zeer vaak te maken krijgen met belangrijke milieuproblemen. Mike Van Iseghem: "We willen de studenten dan ook op zijn minst een kennismaking met milieu-onderwerpen aanbieden. Konkreet denken we eraan een aantal milieuverenigingen uit te nodigen, en hen de kans te geven zich voor te stellen en hun visie te geven op de milieuproblematiek. We hebben op dat vlak reeds positieve kontakten met het WWF".

Over de eksterne vertegenwoordiging van VTK zegt Jo Breesch dat er vooral gewerkt zal moeten worden aan een goede opleiding en ondersteuning van de mensen die VTK op een of ander orgaan vertegenwoordigen. "We konstateren te vaak dat bijvoorbeeld studentenvertegenwoordigers in de POK's te weinig informatie doorspelen naar hun jaargenoten. De POK'ers zouden een degelijke handleiding moeten krijgen met alles erin wat van hen verwacht wordt, en tevens een uitleg over hoe de verschillende organen funktioneren."

Verkracht

Voorts onderstreepte hij het belang van Loko als studentenoverkoepeling. Voor een grote kring is het niet zo gemakkelijk om de standpunten van alle studenten te vertegenwoordigen, maar de Berejagers willen er toch werk van maken om zoveel mogelijk studenten bij de besluitvorming te betrekken. Zo zijn ze van plan om de sociale werkgroep terug uit te bouwen, en de onderwerpen waarmee sociale raad bezig is, zouden dan ook besproken worden op open vergaderingen of werklunches met alle geïnteresseerden. Over de kwestie of VTK al dan niet aan politiek mag doen, is Jo Breesch vrij duidelijk: "Politiek moet zeker bespreekbaar zijn. Eigenlijk is alles waar wij mee bezig zijn een vorm van politiek. Ik zie dan ook geen reden waarom er binnen VTK niet over bijvoorbeeld de oorlog in Bosnië mag gediskussieerd worden. We moeten deze vorm van politiek wel zeer duidelijk onderscheiden van partijpolitiek. Politieke diskussies moeten kunnen, maar ze mogen in geen geval verengd worden tot partij-politieke diskussies." Een verademing na het sterke a-politisme van de laatste jaren?

Johan Vos

advertentie

RED BEATS

MJA IN CONCERT

VRIJDAG 29 APRIL

LEUVEN (LIDO) - INFO: 016/22 57 04

• YVAN'S LAND • UGLY PAPAS •

• NOORDKAAP • BURMA SHAVE •

DIKSMUIDE (ZONNESTRAAL) - INFO: 050/34 00 11

• BETTY GOES GREEN • SOAPSTONE • ASHBURY FAITH •

SINT-TRUIDEN (MANEGE) - INFO: 011/24 99 20

• FACTOR 4 • LA-HENDIDURA •

• THE ROMANS • LES CHARMEURS • THE CHOICE •

ZATERDAG 30 APRIL

GENT (VOORUIT) - INFO: 09/265 58 35

• RADIO BANGKOK • MILK THE BISSHOP •

• JASON RAWHEAD •

• BRENDAN CROKER & THE SERIOUS OFFENDERS •

ZONDAG 1 MEI

KORTRIJK (VEEMARKT, 13 UUR)

• CONCORD JAZZ ENSEMBLE • MARAHBAR • NO SPORTS •

• BRENDAN CROKER & THE SERIOUS OFFENDERS •

• AQUA LEVI & THE ROOTSIMENSION • HURACAN •

DE MORGEN · MJA · ABVV jongeren · P&V · HUMO

gekraakt!

HOEWEL KRAKEN IN LEUVEN WEL VAKER VOORKOMT DAN WE DENKEN, WAS ER VORIGE WEEK TOCH EEN KIEM TE BESPEUREN VAN EEN EERSTE ECHTE KRAAK*BEWEGING* IN LEUVEN. DE RAVENSTRAAT WAS VOOR EEN WEEK HET CENTRUM VAN DE ALTERNATIEVE SCÈNE IN LEUVEN EN DAT GING KLAARBLIJKELIJK GEPAARD MET HEEL WAT *AMBIANCE*. EEN IDEALE GEBEURTENIS OM HET KRAAKFENOMEEN EENS VAN NADERBIJ TE BEKIJKEN. IN GENT BIJVOORBEELD, WAAR DE KRAKERSBEWEGING IN BELGIË TOTNOGTOE HET BEST KON GEDIJEN (DEZE PAGINA). DAARNAAST BELICHTEN WE EEN VAN HUN AKTIES VAN DE AFGELOPEN MAAND: DE LAWAAIDEMONSTRATIES AAN DE GEVANGENIS DE NIEUWE WANDELING IN GENT WAAR SINDS 28 MAART WIM C. WERD VASTGEHOUDEN IN PURE GUILDFORD-STIJL (PAGINA 5). OP DEZELFDE BLADZIJDE EEN OVERZICHT VAN EEN WEEK KRAAK IN LEUVEN. WE SLUITEN ONS MINI-DOSSIER AF MET ACHTERGRONDINFORMATIE OVER HET WOONBELEID IN LEUVEN EN DE WETTELIJKE BEPALINGEN VOOR HET OPEISEN VAN LEEGSTAANDE HUIZEN DOOR EEN GEMEENTE, EEN REGELING DIE MET HEEL WAT KOMPLIKATIES GEPAARD GAAT.

(foto Steven Van Garsse)

De Gentse voortrekkers

Zonder geld, geen woning, zonder woning, geen geld

Kraken raakte onlangs sterk in de belangstelling naar aanleiding van de perikelen rond het Gentse historisch waardevolle hotel Van Goethem. Lang heeft die kraak niet geduurd, maar door de verkregen publieke belangstelling was het politiek zeker een sukses. In dezelfde periode werd er door jongeren ook nog een ander Gents pand gekraakt, Coupure Links 73. Dat moesten ze vorige week echter ook ontruimen. Wij waren nog net op tijd om een babbeltje te slaan met enkele ervaren kraaklustigen. Om begrijpelijke redenen blijven zij liever anoniem.

Maar ervaren zijn ze zeker. Voordien slaagden ze er bijvoorbeeld in om bijna anderhalf jaar een aantal huisjes in de Slinkemolenstraat op dezelfde onortodokse wijze te betrekken. In die periode bouwden ze daar een goed draaiende alternatieve leefgemeenschap uit, maar die bleek een doorn in het oog van de autoriteiten. Op bevel van burgemeester Temmerman werden de woningen eind vorig jaar dan ook ontruimd. Dat had tot gevolg dat er een solidariteitskomitee werd opgericht. Blijkbaar zijn er behoorlijk wat organisaties en individuen die de krakers steunen in hun kritiek op een overheid die er niet in slaagt enerzijds spekulatieve leegstand en alsmaar stijgende huurprijzen een halt toe te roepen en anderzijds een voldoende effektief sociaal huisvestingsbeleid op poten te zetten.

"Eén van onze motieven is zeker het aanklagen van het sociaal wanbeleid in Gent, van het OCMW en de huiseigenaren, en dan zeker van de zogenaamde huisjesmelkers. Zij laten hun panden leeg staan omdat dat voor hen goedkoper is. Wij vinden dat onaanvaardbaar. De daklozenwerking spreekt bijvoorbeeld van tweehonderd daklozen. In de jaren '80 stond Gent trouwens aangeschreven als de stad met het slechtste woonbeleid van heel België. Op enkele jaren tijd was het aantal inwoners van een 250.000 naar een 220.000 gezakt. Toen is er gestart met een aantal grote projekten zoals het Zuid en het Begijnhof. Voor die restauraties werden mensen onteigend en op straat gezet. In het beste geval werden ze verplicht in een andere woning geplaatst, waar ze meestal meer moeten betalen."

"Nadien krijgen die huurders wel de kans om een nieuwe woning te betrekken op de plaats van hun oude, maar die kost dan meestal wel meer aangezien er meer lukse is. Dat kan dan een grotere keuken, centrale verwarming of warm water zijn. De meeste huizen die gesloopt worden, zijn op dat moment trouwens nog in goede staat."

Barbecues

"Gent komt van een leegstand — in het midden van de jaren tachtig — van negen- à tienduizend woningen. Ik denk dat er nu nog twee- à drieduizend zijn. De manier waarop dat aangepakt werd, is echter totaal onverantwoord. Men legt bijvoorbeeld veertig goedkope woningen neer en in de plaats zet men dertien sociale woningen, die dan ook nog veel duurder zijn. Aan de Brugse poort gaat men een honderdvijftigtal woningen — waar het grootste deel al van onteigend is — afbreken om er een veertig- à vijftigtal in de plaats te zetten. De lagere klassen zijn in de jaren '70 en '80 al uit het centrum verdreven. En nu begint men ginds ook in te grijpen."

"Op die manier maak je ook de sociale kontakten tussen de mensen kapot. Ze komen terecht in betonnen blokken waar sociaal kontakt vrijwel onmogelijk is. In de volksbuurten had je daarentegen in de zomer bijvoorbeeld barbecues, kwamen de mensen bijeen op straat of bij elkaar thuis. Dat kontakt probeert men bewust te doorbreken."

Die laatste zin wijst al enigszins op een achterliggende filosofie bij verscheidene krakers. De staat wordt beschouwd als een instantie die de veelzijdigheid van de maatschappij tracht in te dijken. "Kraken is een manier om iets op te bouwen zonder allerlei regels en wetten die wij onaanvaardbaar vinden. Die wetten hebben wij niet gemaakt, die zijn gemaakt zonder onze inspraak. Kraken kan bijvoorbeeld de mogelijkheid geven een autonoom centrum op te richten zonder tussenkomst van hogerhand. Via een huurovereenkomst lukt dat vaak niet. Zo kan de verhuurder bijvoorbeeld bezwaren hebben tegen het feit dat je met meer dan vier mensen in een woning trekt. De staat is repressief tegenover iedereen die niet in haar lijn ligt, linkse groeperingen, kansarmen, andersdenkenden. Als de staat zo handelt, vinden wij dat we haar mogen viseren."

De anti-staathouding gaat bij de krakers trouwens veel verder dan wat anarchistische dooddoeners. Verhelderend in dat verband zijn een aantal bijdragen uit het eerste nummer van Gekrakel (oktober 1992), een op onregelmatige tijdstippen uitgegeven tijdschrift van mensen uit het krakersmilieu. Zo blijkt bijvoorbeeld dat het idee van een "volxkuche" (sic) als een kollektief gebeuren niet zo makkelijk te realiseren is: "Ook hier werden we met het tiepiese konsumsiesfeertje (sic) (waar we juist vanaf wilden) gekonfronteerd: voor sommigen bleek het gewoon een goedkoop restaurant, en van eigen inbreng kwam weinig in huis. Op een bewuste, niethiërarchische manier samenleven loopt blijkbaar niet altijd van een leien dakje. Voor politiek aktieve krakers is dat bovendien een eerste voorwaarde om tot zinvolle aktie te komen, de hele groep moet zich erin kunnen herkennen."

Slinkemolenstraat

Vadertje staat — of stad — kan daar echter niet mee lachen. Dat bleek maar al te duidelijk toen twee jaar geleden Coupure Links 73 een eerste keer gekraakt werd. Het OCMW en de burgemeester zorgden ervoor dat het pand een goede week nadat de krakers erin waren getrokken op een behoorlijk onbeschofte wijze door de politie ontruimd werd. Van het recht op privacy en onschendbaarheid van de woning, beiden ingeschreven in de grondwet en ook van toepassing op gekraakte huizen, trokken de ordehandhavers zich niet veel aan. Volgens Gekrakel konden de krakers in beslag genomen spullen na veel aandringen terughalen in een gerechtelijke opslagplaats, maar waren "alle meubels kompleet vernield en al onze kleren en ons slaapgerief zeiknat en op een hoop gegooid." Bovendien, stelt het blad, waren een aantal dingen verdwenen zoals keukengerief, enkele radios, persoonlijke papieren, dagboeken, tijdschriften en boeken.

Sinds er steunbetuigingen in bredere kring op gang kwamen, lijkt de stad het wel wat taktischer te spelen — via eenzijdige verzoekschriften van de eigenaars, wat alleen kan in gevallen van hoogdringendheid, bijvoorbeeld verkoop. Het blijft echter opvallend dat men er als de kippen bij is om een nieuwe bestemming voor een huis te vinden, zodra dit betrokken wordt door een groep krakers.

Aftappen

In schril kontrast met de politionele aanpak staat de relatie die de krakers telkens met de buren trachten op te bouwen. In de Slinkemolenstraat was er een redelijk goed kontakt. "Er zijn pamfletten verstuurd. We hadden de buren ook uitgenodigd voor een maaltijd en voor het eenjarig feest. Sommige mensen kwamen ook uit eigen beweging langs, gewoon om eens rond te kijken of om met hun bezoek steun te betuigen. Bepaalde buren hebben water aangeboden zonder dat daar een vergoeding voor gevraagd werd. Het is ook verschillende malen voorgevallen dat er elektriciteit mocht afgetapt worden. Veel spullen die zij niet meer gebruikten, maar die nog in redelijke staat waren, kregen we. In eerste instantie hebben de mensen meestal wel een afwachtende houding, maar na verloop van tijd zien zij wel dat wij geen bandieten zijn."

Kris Jacobs
Peter Van Rompaey

Krakers verlaten Ravenstraat 33

Eigendomsrecht eerst

Vorige week donderdag, 21 april, deed de rechtbank van eerste aanleg in kortgeding uitspraak over de krakers in de Ravenstraat 33. Deze uitspraak kan beschouwd worden als een verheerlijking van het absolute eigendomsrecht. De eigenaars hadden genoeg aan het eigendomsargument om de rechter te overtuigen de krakers buiten te zetten.

De krakers waren gelast het pand te verlaten, ten laatste zondag om 0.00 u. Als dit niet gebeurde, zou de politie moeten ingrijpen. Bovendien kan van iedere kraker die zich vanaf zondag nog in het kraakpand bevindt een dwangsom van tot vijftig duizend frank geëist worden. De krakers besloten om het pand zaterdag vreedzaam te verlaten.

Het huis in de Ravenstraat stond reeds zeventien jaar leeg. De eigenaars, Julien en Bertha Devroey, bejaarde middenstanders, hadden er gedurende die tijd nauwelijks naar gekeken. De toestand van het gebouw was dus niet optimaal toen het door de krakers maandag 18 april in gebruik genomen werd. Gezien de lange periode van leegstand en de verwaarloosde toestand van het pand, dachten de krakers dat de eigenaars zich niet teveel zouden aantrekken van wat er met hun pand gebeurde. Dat was naast de gezonde eigendomsmoraal van de eigenaars gerekend. Vol diepe verontwaardiging werd onmiddellijk een advokaat ingeschakeld. Deze kreeg de opdracht het pand zo snel mogelijk in de oorspronkelijk staat terug te brengen, leeg dus.

Etmaal

De advokaat, Nicolas Vandebroek, nam via sociale raad kontakt op met de krakers. Uit het gesprek bleek dat er totaal geen bereidheid was vanwege de eigenaars om te onderhandelen. De krakers konden kiezen, ofwel onmiddellijk ontruimen, ofwel een gerechtelijke procedure. De advokaat liet zich in het gesprek trouwens ook ontvallen dat de eigenaars helemaal niet willen verhuren. Wat de eigenaars dan wel met het pand van plan zijn weet niemand. De krakers stelden tegenover het ultimatum dat voor hen het woonrecht primeert boven het eigendomsrecht en dat zij het pand dus niet zouden ontruimen zonder bevel daartoe van de rechter. De eigenaars startten de dag daarop, woensdag 20 april, een procedure in kortgeding. Binnen de 24 uur was er een uitspraak, gericht tegen alle krakers en in het bijzonder tegen hun woordvoerders.

In het verzoekschrift staan bovendien een aantal ergerlijke fouten. Zo wordt gesteld dat de jongeren zich toegang verschaften door het openbreken van de voordeur, hoewel de krakers gewoon door een openstaande deur binnengingen. Vervolgens wordt kraken een schoolvoorbeeld van aantasting van het eigendomsrecht genoemd. De rechter stemde hiermee in en gaf enkel op basis van deze vaststelling de toestemming om het pand te laten ontruimen en dwangsommen te eisen van degenen die zich zouden verzetten.

De krakers zijn het er mee eens dat zij het eigendomsrecht aantasten, maar stellen dat deze vorm van aantasting gerechtvaardigd is en eisen dat deze ook wettelijk erkend wordt. Momenteel bestaat er reeds een wettelijke regeling rond het gebruik van landbouwgrond. Als een stuk landbouwgrond een bepaald aantal jaren braak ligt, krijgt de eerste die er iets op verbouwt het pachtrecht voor een periode van zevenentwintig jaar. Een gelijkaardige wet, stellen de krakers, zou er met heel weinig inspanningen voor woningen ook kunnen komen. Als een woning bijvoorbeeld een jaar leeg staat, zou men kunnen stellen dat eenieder die erin trekt automatisch recht heeft op een klassiek 3-6-9-huurkontrakt.

Stoof

Naast de teoretische diskussies is er voor de krakers nu ook een nijpende praktische vraag. Waar nu heen? De kraak was voor een deel symbolisch, de wantoestanden in het sociaal woonbeleid en de leegstand werden aangeklaagd. Voor enkele krakers was het echter ook de bedoeling te blijven wonen in het kraakpand. In de Ravenstraat 33 was het voor hen best fijn om wonen. Het huis was verwaarloosd, maar nog leefbaar. Alle ramen en deuren waren nog aanwezig en konden gesloten worden. Op het gelijkvloers stond een houtkachel en de krakers hadden ook al een inspanning gedaan het pand een beetje op te knappen door het een grote kuisbeurt te geven. De sfeer was optimaal in het pand. Vooral 's avonds werd de deur platgelopen door sympatisanten. Zij kwamen een pintje drinken, genieten van de volkskeuken, muziek maken, koffie en spaghetti brengen, uit hun nek kletsen of loodzwaar diskussiëren. De krakers konden slechts melding maken van één spijtig incident. In de nacht van vrijdag op donderdag kwamen enkele leden van het NSV amok maken. Zij gooiden onder andere een steen door de ruit van de voordeur.

Blokke

Voor sociale raad is de aktie zeer positief verlopen. De doelstelling, sensibilisering, is volgens hen bereikt. Er waren veel spontane sympatie-betuigingen, onder andere van de buurtwerkers. De persaandacht was redelijk groot. Er is dus blijkbaar ruimte voor een publieke diskussie over de woningproblematiek. Sora betreurt wel dat, in vergelijking met de kraakaktie van vorig jaar, de KU Leuven studenten veel minder bereikt werden. Dit is waarschijnlijk te wijten aan het feit dat de aktie dit jaar op een ruimere maatschappelijke problematiek gericht is en niet op een konkreet studentenprobleem. Ook het ontbreken van een aantal inhoudelijke aktiviteiten kan hiervoor verantwoordelijk zijn.

Sociale raad houdt voorlopig op met zelf te kraken. Gezien de zeer grote nabijheid van de eksamens is het voor studenten bijna onmogelijk om nog verantwoordelijkheid op te nemen voor een kraakpand. Sora blijft wel de krakersbeweging en in het bijzonder de Leuvense krakers steunen en helpen waar mogelijk is.

Wim De Rop

GUILDFORD IN BELGIË?

WIM C. NA EEN KLEINE MAAND EINDELIJK VRIJ UIT VOORARREST

In de marge van de kraakakties werden er door de krakers van Gent enkele weken lang 'lawaaidemonstraties' gehouden aan de gevangenis De Nieuwe Wandeling in Gent. Daar werd tot voor kort Wim C. vastgehouden in verband met het onderzoek naar de aanslag op het Deens konsulaat van vorig jaar. Geheel ten onrechte, volgens de Steungroep voor Politieke Gevangenen. Hij zou het slachtoffer zijn van een politiek geïnspireerde aanhouding die als enig doel heeft de krakers te intimideren en te kriminaliseren.

Wat is er gebeurd? Het verhaal begint in het voorjaar van 1993 in Kopenhagen. Tijdens een betoging die het tweede Maastricht-referendum in Denemarken aan de kaak stelde, worden elf mensen gewond. Een maand later, in de nacht van 22 op 23 juni, wordt het Deens konsulaat in Gent bewerkt met leuzen, worden de sloten dichtgelijmd en de ramen ingesmeten. Bovendien wordt er een boterzuurbom (een soort stinkbom) naar binnen gegooid. De aktie wordt dezelfde dag nog opgeëist door de solidariteitsgroep 18 mei, met de volgende motivatie: "Wij verklaren ons solidair met de mensen die in Denemarken verzet bieden tegen de bouw van het Fort Europa. Nee aan het Europa van het kapitaal. Achter het fascisme staat het kapitaal. De strijd voor bevrijding is internationaal." Eind mei 1993 was het Deense konsulaat in Gent al het mikpunt van een eerste aktie. Er werd toen een molotovcocktail tegen de deur gegooid, met sporen van brand als gevolg. Die aktie werd echter niet opgeëist.

Een half jaar later worden er in het kader van het onderzoek naar de aanslag door de rijkswacht een achttal huiszoekingen bij 'linksen' verricht, echter zonder resultaat. Volgens de Steungroep is de link tussen de aanslag en de anarchistische beweging dan ook totaal uit de lucht gegrepen. Het persbericht waarin de aanslag wordt opgeëist, verwijst nergens impliciet of expliciet naar het anarchistisch ideeëngoed. De Steungroep wijst er verder op dat er sinds die huiszoekingen een ware klopjacht wordt gehouden op anarchisten. Ze zouden systematisch tijdens akties geviseerd worden, bijvoorbeeld bij de fietsakties en diverse kraaks. De arrestatie van twee 'anarchisten' op 28 maart van dit jaar in het kader van het onderzoek naar de aanslag op het Deens konsulaat, moet volgens hen dan ook in dezelfde repressieve sfeer te zoeken zijn.

Op die dag om 7.00 uur 's ochtends worden Wim in Gent en een tweede persoon in Leuven na een korte huiszoeking door de BOB voor ondervraging meegenomen. Deze laatste wordt de volgende dag vrijgelaten, maar Wim zal uiteindelijk een kleine maand worden vastgehouden en kan binnenkort gedagvaard worden. Zijn voorarrest werd enkele malen verlengd waarbij hij in de eerste week zelfs `op sekreet' werd gesteld: dat is een vrij uitzonderlijke maatregel die bepaalt dat de gedetineerde enkel bezoek mag ontvangen van zijn advokaat. Bovendien wordt hij diezelfde week ook onderworpen aan een streng penitentiair regime: dag en nacht wordt elk uur het licht aangestoken en wordt hij gewekt. Gedurende zijn gehele voorarrest mag hij enkel bezoekers achter glas ontvangen, mag hij niet naar buiten telefoneren en wordt het hem tevens lastig gemaakt door hem bij de maaltijden enkel vlees aan te bieden, hoewel hij daar etische bezwaren tegen heeft.

Volgens professor Lieven Dupont, die strafrecht en penitentiair recht doceert aan de KU Leuven, heeft dergelijke behandeling in feite allemaal te maken met de zeer summiere regelingen van het statuut van de gedetineerde. Dupont: "Dergelijke maatregelen komen eigenlijk voort uit het feit er geen specifieke regeling is. Veel zaken die worden toegestaan aan de gedetineerde zijn eerder een gunst dan een juridisch afdwingbaar iets. In ieder geval is de verhoogde kontrole (elk uur van de dag de gedetineerde inspekteren) vrij uitzonderlijk. Het wordt toegepast bij bijvoorbeeld drugsverslaafden of mensen van wie men denkt dat ze een gevaar voor zichzelf zijn, die bijvoorbeeld suicidale neigingen vertonen."

Het parket schijnt het dus te menen. De prokureur-generaal spreekt over Wim in termen van 'staatsgevaarlijk' en het zou geleden zijn van bij de ontvoering van Anthony De Clerck dat er in Gent nog zoveel rijkswachters op de been werden gebracht bij de overbrenging van een gearresteerde (in dit geval Wim) naar de gevangenis. Het absurde is dat het parket naar de buitenwereld toe gedurende de hele periode van zijn voorarrest beweerd heeft over genoeg materiële bewijzen te beschikken. Bij huiszoekingen zou het recept voor boterzuur gevonden zijn en de persoon uit Leuven zou de man geweest zijn die het boterzuur aan hem zou hebben geleverd. Maar de bewijzen waren al van in den beginne achterhaald. Het boterzuur werd voor een andere aktie gebruikt, dat konden andere mensen getuigen.

Ondertussen is Wim terug vrij. Het is niet helemaal duidelijk hoe dat is gebeurd, het parket had immers geëist dat hij vast zou blijven tot vrijdag 29 april. Op aandringen van de advokaat van Wim en de onderzoeksrechter heeft het parket toch ingestemd met een invrijheidsstelling. Op middellange termijn zal de Kamer van Inbeschuldigingsstelling moeten beslissen of Wim nu gedagvaard kan worden.

De aangekondigde betoging van de Steungroep voor Politieke Gevangenen van woensdag 27 april voor de vrijlating van Wim gaat in ieder geval door, omdat, aldus de organisatoren, de aanleiding voor de betoging niet alleen het repressief optreden tegen Wim is, maar evengoed het optreden tegen heel de anarchistische beweging. In het kader van een wijziging in de wet op de jeugdbescherming die zou toelaten dat minderjarige jongeren in penitentiële inrichtingen kunnen worden vastgehouden, werd er donderdag trouwens nog een mondelinge vraag gesteld door Agalev-senator Michiel Maertens aan minister van Justitie Wathelet. Deze vraag handelde over het vasthouden van een aantal mensen van de organisatie Blockbuster en van Wim zelf. Maertens stelde vragen bij het politioneel optreden ten aanzien van (politiek geëngageerde) jongeren. "En zie, lacht senator Maertens, een uur later was Wim vrij."

Steven Van Garsse

De betoging gaat door op woensdag 27 april en begint om 19.00 u aan de Vrijdagmarkt in Gent. Om juridische en ondersteuningskosten te dekken is een steunfonds opgericht met volgend rekeningnummer: 001-2295745-25 met vermelding 'steungroep'.

Sociale woningnood en leegstand

Krakers en gemeente op één lijn?

Het 'Magistrale Krakerssyndikaat' dat sinds vorige zondag aktie voert in de Ravenstraat 33, wil met deze kraak ook druk uitoefenen op de overheden om de leegstand daadwerkelijk aan te pakken. De gemeentelijke overheid van haar kant laat een veel positiever geluid horen.

Dirk Nachtegaele, huisvestingsambtenaar en speciaal aangeworven in het kader van de kansarmoedebestrijding, beweert "de morele verontwaardiging die leeft bij de krakers en die aanleiding vormde voor de konkrete aktie" zeer goed te begrijpen. Toch vraagt hij, uitgaande van een studie die hij rond de leegstandsproblematiek en het beleid terzake in Leuven uitvoerde, dit alles in een ruimer kader te plaatsen. Sociale woningnood en leegstaand zijn volgens hem "twee problemen die, alhoewel ze natuurlijk een bepaalde samenhang vertonen, afzonderlijk dienen te worden bekeken."

Vooreerst is er de nood aan sociale woningen. Een gegeven dat men in Leuven nooit heeft ontkend. De laatste drie jaren doet het gemeentebestuur dan ook verwoede pogingen om hieraan tegemoet te komen. Die nood aan betaalbare sociale woningen vindt zijn grondslag in meerdere redenen. Zo is er onder andere het gegeven dat steeds meer jonge mensen het ouderlijk dak veel vroeger verlaten en zelfstandig gaan wonen. Vaak doen ze dat dan in de stad waar ze hun studies hebben gelopen en waar zich een ruime waaier aan rekreatieve en andere mogelijkheden aandient.

"Het aanbod op de partikuliere woningmarkt kan aan deze vraag echter ruimschoots voldoen", aldus Nachtegaele. Het probleem ligt volgens hem eerder in de stijgende werkloosheid die vooral de jongeren treft. Daardoor komt een deel van deze jonge huurders niet aan hun trekken op de partikuliere markt. De goedkopere woongelegenheden zijn immers heel snel verhuurd en de anderen zijn voor een uitkeringsgerechtigde onbetaalbaar. Het gaat hier dus enerzijds om woningen en appartementen waarvoor inderdaad te hoge prijzen worden gevraagd en anderzijds om mensen met een zeer laag inkomen, een inkomen dat bij langdurige werkloosheid trouwens steeds lager wordt.

Gratis

Een ander gegeven is de afschaffing van de wet op de landloperij. Hierdoor kwam er plotseling een groep mensen in de kou te staan die het voor hun levensonderhoud en huisvesting met weinig of niets moeten stellen. Ook voor hen is er nood aan zeer goedkope sociale woningen. Nachtegaele meent tevens dat ook het stijgend aantal echtscheidingen, waardoor een groot aantal mensen op één inkomen terugvallen, de laatste jaren de groeiende vraag naar goedkope wooneenheden heeft bewerkstelligd.

Het stadsbestuur is dan van start gegaan met een beleid dat de sociale woningbouw moet stimuleren. "Men mag echter niet vergeten dat het bijbouwen van een dergelijke hoeveelheid aan sociale woningen niet op een, twee, drie gebeurd is", zegt Dirk Nachtegaele. "Men dient over de nodige gronden te beschikken, de plannen moeten uitgetekend worden, er moet een openbare aanbesteding uitgeschreven worden en voor dit alles is er nood aan voldoende financiële middelen."

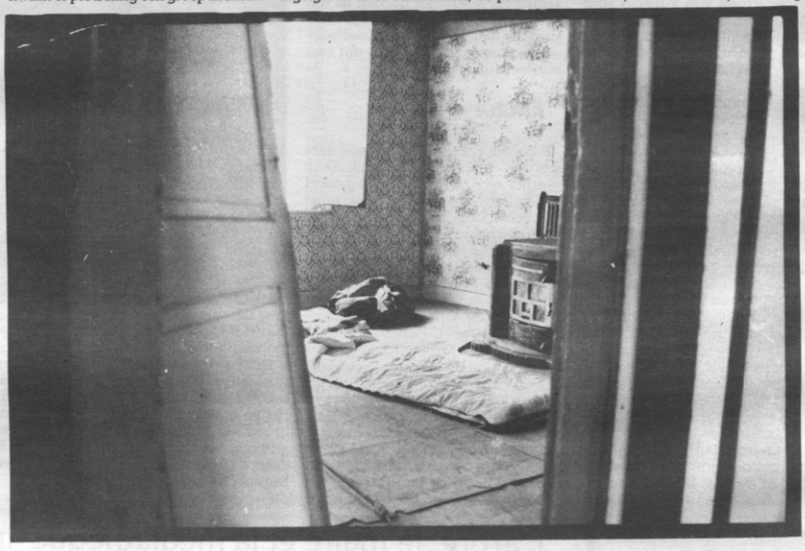

Hôtel chez La Craque *(foto Kristof Woutters)*

In het kader van het sociale woningbouwbeleid van minister De Batselier is dat geld er nu. Daarnaast heeft het stadsbestuur zelf een aantal inspanningen gedaan die een stimulans moeten betekenen naar de sociale woningmaatschappijen toe. Zo werden er gemeentegronden aan spotprijzen ter beschikking gesteld aan sociale woningmaatschappijen, in bepaalde gevallen werden de gronden zelfs gratis weggeven, — onder de uitdrukkelijke voorwaarde dat de maatschappijen onmiddellijk met de bouw van sociale woongelegenheden begonnen. Hetzelfde gebeurde trouwens met een aantal gemeentelijke gebouwen die leeg stonden. Daarnaast konden de maatschappijen bij de gemeente goedkope leningen krijgen, met een aflossingsrente van drie procent. Als gevolg van dit alles zou er nu op verschillende plaatsen in de stad gewerkt worden aan de bouw van zo'n zevenhonderd wooneenheden. De aandacht gaat bij deze wooneenheden vooral uit naar alleenstaanden, maar ook voor gezinnen zullen er een aantal woningen bijkomen. Een werkelijk opvallend effekt zal pas merkbaar zijn in het najaar.

Kanaal

Het gegeven dat sociale woningmaatschappijen liever hogere inkomensgroepen als huurders aantrekken, ontkent Dirk Nachtegaele niet, maar hij vindt dat dit in een ruimere kontekst dient te worden bekeken. De verhuur aan hogere inkomensgroepen, die dan ook een hogere huurprijs moeten betalen, maakt het mogelijk dat men ook aan lagere inkomensgroepen kan verhuren. Het zou hier gaan om het vinden van een delikaat evenwicht, dat moet voorkomen dat de sociale woningmaatschappijen failliet gaan. Het aantal beschikbare wooneenheden voor lagere inkomensgroepen zou dan ook in evenredigheid met het totaal aantal sociale wooneenheden moeten stijgen.

Bovendien moeten de hoger vermelde goedkope leningen eveneens een handje helpen. Bij het vaststellen van de basishuurprijs speelt de afbetalingskost namelijk een belangrijke rol. Op het eerste gezicht klinkt deze redenering heel mooi en rechtvaardigt de verplichting voor de sociale woningmaatschappijen om een sluitend financieel beleid te voeren, dit zoeken naar een dergelijk evenwicht. Maar er blijft dan natuurlijk de vraag of hierdoor bepaalde groepen niet in de kou blijven staan. En of er dus niet moet worden gezocht naar andere strukturele maatregelen om hieraan tegemoet te komen. Niet onbelangrijk hierbij is dat voor deze groep huisvesting meestal slechts één van de vele problemen is waar zij mee kampen. Bovendien beschikken zij in vele gevallen over te weinig kennis omtrent de te volgen kanalen om hun rechten ook daadwerkelijk op te eisen.

Ook het probleem van de leegstand wordt door de gemeentelijke overheid erkend, maar weer gerelativeerd. Op een totaal van vierenveertig duizend woningen zouden er volgens de gemeente in Leuven slechts honderd en tien panden effektief langdurig leegstaan — een betwistbaar cijfer, aangezien de vaststellingsprocedure nogal oppervlakkig is (zie Veto 12). In de praktijk ligt dit aantal waarschijnlijk veel hoger. Zo'n driehonderdveertig andere panden zouden voor kortere tijd leegstaan ofwel ten gevolge van een erfeniskwestie die blijft aansleepen, ofwel omdat een nieuwe huurder enkele maanden op zich laat wachten.

Toch beweert de gemeente er zich van bewust te zijn dat deze woningen, die trouwens in handen zijn van een beperkt aantal eigenaars, verontwaardiging oproepen. Daarom heeft het stadsbestuur een leegstandsbelasting ingevoerd. Het gaat hierbij om vrij hoge sommen van soms enkele honderduizenden franken. Een aantal eigenaars beschikt dus blijkbaar over de financiële middelen om deze kost over zich heen te laten gaan en opnieuw dringt de vraag naar strukturele maatregelen zich op. Andere eigenaars proberen dan weer met alle mogelijke middelen aan deze belasting te ontsnappen. De laatste jaren heeft zich een daling van het aantal belaste woningen gemanifesteerd, maar dit viel niet samen met een gelijkaardige daling van het aantal leegstaande of verkrotte huizen. De meeste leegstaande woningen vallen immers om uiteenlopende redenen buiten die belasting.

Verder werd er door het gemeentebestuur aan deze eigenaars ook een saneringssubsidie aangeboden wanneer zij hun panden zouden renoveren met de uiteindelijke bedoeling ze te verhuren. Slechts een beperkt aantal is daar op ingegaan. De hoop is echter dat een stijging van het aantal sociale woningen, gekombineerd met de leegstandsbelasting en de saneringssubsidies, uiteindelijk een groter aantal eigenaars over de brug zal halen. Tenslotte verwacht men ook dat het verruimde aanbod van goedkope wooneenheden een positieve weerslag zal hebben op de huurprijzen.

Wat betreft het opeisingsrecht, ingeschreven in artikel 134bis van de nieuwe gemeentewet (zie kader), wou Dirk Nachtegaele niet al te veel kwijt. Deze wet is nog van vrij recente datum en houdt in zich al een aantal moeilijk te overbruggen beperkingen in. Toch zou volgens hem voor een aantal panden die mogelijkheid onderzocht worden. Voorbeelden wou hij echter niet geven.

Psycho

De vzw Spit, die een ruime kansarmenwerking voert in het Leuvense, erkent dat het stadsbestuur om de huisvestingsproblematiek bekommerd is. De mening omtrent het hoger vermeld financieel beleid van de sociale woningmaatschappijen delen zij echter niet. Het blijft namelijk een gegeven dat de maksimale huurprijs die sociale huurders uit de hogere inkomensgroep moeten betalen slechts twee maal de basishuurprijs bedraagt. Wanneer de basishuurprijs, ten gevolge van de hoger vermelde lage aflossingskost, inderdaad vrij laag blijft, vormt de daaraan gekoppelde lage maksimum huurprijs geen stimulans om te verhuizen en baan te ruimen voor meerbehoeftigden. "Men mag niet vergeten dat een aantal sociale huurders na verloop van tijd wel in een inkomenskategorie terechtkomt die toelaat om op de partikuliere woningmarkt te gaan huren. De op dat moment voor hen bespottelijk lage maksimumhuurprijs zet daar echter niet toe aan. Wij pleiten dan ook voor een optrekken van dit plafond", aldus de huisvestingsverantwoordelijke van het Spit. De kans is trouwens groot dat in die hypotese van een lage basishuurprijs meer hoge inkomens-huurders nodig zullen zijn om een sluitend financieel evenwicht te vinden.

Het Spit zelf is in samenwerking met het OCMW vooral werkzaam rond huisvestingsbegeleiding. Voor een aantal van de mensen met wie zij werken is een psycho-sociaal samenleven met buren en medehuurders namelijk niet altijd even eenvoudig. Zij komen nog al eens in konflikt met de verhuurder. "Wij (het Spit, nvdr) proberen hier enerzijds als buffer te dienen en, anderzijds, een psycho-sociaal begeleidingsprogramma voor deze mensen op te zetten". Daarnaast probeert deze vzw op beleidsnivo een aantal strukturele veranderingen teweeg te brengen. Zo pleiten zij bij De Batselier onder andere voor een strengere kontrole op het politiek dienstbetoon dat speelt bij de toewijzing van sociale woningen. Die kontrole is nu groter geworden door de aanstelling van regeringskommissarissen. De Batselier zelf werkt trouwens aan het opstellen van een nieuwe huurkodeks. Deze nieuwe wetgeving zou onder andere een reglementering van de prijs-kwaliteitsverhouding inhouden. Benieuwd hoe het eigenaarssyndikaat daar zal op reageren.

Bart Kaesemans

Opeising van leegstaande woningen

In Veto nummer 27 werd reeds aangehaald dat de krakers van het pand in de Ravenstraat 33 met hun aktie ook de gemeentelijke overheden tot daden wilden aanzetten. Zij eisen onder andere de strikte toepassing van artikel 134bis van de nieuwe gemeentewet.

Artikel 134bis houdt een opeisingsrecht in, in Veto nummer 27 verkeerdelijk een onteigeningsrecht genoemd, van leegstaande woningen door de burgemeester. Elders op deze pagina verklaart huisvestingsambtenaar Dirk Nachtegaele dat het stadsbestuur deze opeisingsmogelijkheid voor een aantal panden onderzoekt. Een nadere lezing van de wet toont echter aan dat dit op zich niet zo evident is.

Artikel 134bis is van zeer recente datum. De wet werd goedgekeurd op 12 januari 1993 en verscheen in het Belgisch Staatsblad op 4 februari 1993. Voor de daadwerkelijke inwerkingtreding was het echter wachten op de uitvoeringsbesluiten. Die zijn er intussen en het is precies daar dat het schoentje knelt.

De invoering van het artikel gebeurde door een kaderwet die naar de welluidende naam 'Wet houdende een urgentieprogramma voor een meer solidaire samenleving' luistert. Het is in dezelfde kaderwet dat de landloperij werd afgeschaft. In die geest moet het nieuwe wetsartikel dan ook gelezen worden. Volgens artikel 134bis beschikt een burgemeester over het recht om, op gemotiveerd verzoek van de voorzitter van het OCMW, elk leegstaand gebouw op te eisen ten einde het ter beschikking te stellen van dakloze personen.

Deze opeising kan echter slechts gebeuren na zes maanden effektieve leegstand en dan dient de burgemeester de eigenaar eerst nog op de hoogte te stellen. Na deze in kennisstelling krijgt de eigenaar zes maanden om iets aan de leegstand te doen, alvorens de burgemeester ook werkelijk tot opeising kan overgaan. De totale procedure neemt dus al snel makkelijk een jaar in beslag. Bovendien dient de burgemeester de eigenaar ook nog een billijke vergoeding te geven voor het opgeëiste pand en kan .de opeising ten allen tijd ongedaan worden gemaakt wanneer de eigenaar beslist zelf iets met de woning aan te vangen.

Alsof dat alles nog niet voldoende zou zijn, schrijft het uitvoeringsbesluit ook nog eens een aantal verschoningsgronden in, die de eigenaar kan inroepen voor de leegstand. Door het inroepen van een dergelijke verschoningsgrond ligt de ganse procedure opnieuw voor minstens zes maanden stil.

Een aantal juristen had trouwens al onmiddellijk bij het verschijnen van de nieuwe wet gewaarschuwd voor deze diskrepantie tussen de geest en de letter van de wet. Aan een aantal van de verschoningsgronden is namelijk vrij eenvoudig te voldoen. Zo is het kunnen voorleggen van een huurkontrakt, zonder enige mogelijkheid van kontrole of dit ook daadwerkelijk wordt uitgevoerd, reeds voldoende, evenals 'het in uitvoering zijn van verbouwingswerken'. Helemaal mooi wordt het wanneer ook overmacht als verschoningsgrond kan worden ingeroepen. Het gaat hier om een leeg begrip, dat uiteindelijk van de beoordeling van de rechter zal afhangen.

Momenteel werd er nog geen enkele uitspraak gedaan over een betwisting rondom het opeisingsrecht, ingeschreven in artikel 134bis. Het blijft dan ook wachten op een precedent om te zien of de rechterlijke macht de ware geest van de wet zal volgen. Met andere woorden: men erkent het woonrecht als minstens gelijkwaardig aan het eigendomsrecht maar het is de vraag of men misbruiken van dit laatste recht ook daadwerkelijk zal beteugelen.

(bk)

10% KORTING*
bij aankoop van CD's, op vertoon van uw studentenkaart.
* Niet cumuleerbaar met andere kortingen

SUPERCLUB
home entertainment store

Bondgenotenlaan, 145-149
Diestsestraat, 186-190
Leuven

SUPERCLUB... EN NERGENS ANDERS! CD'S EN MUZIEKCASSETTES
VIDEO: VERKOOP EN VERHUUR - VIDEOGAMES - FOTOSERVICE - CD-I - PHOTO CD

advertentie

Film- en videoparty in het Stuc

Justify your love: the Herman Asselberghs Experience

Op vrijdag 29 april is er in het Stuc opnieuw een fuif. En niet zomaar eentje: de gasten worden deze keer acht uur aan een stuk ondergedompeld in een stroom van films en video's uit het eksperimentele cirkuit, waarna de beentjes worden uitgezwaaid op de dansvloer op maat van house muziek en videobeelden. Dit alles helaas voor een prijs die heel wat hoger ligt dan we van het Stuc gewend zijn.

Wie een goed geheugen heeft en al wat langer op deze aardkloot rondloopt, herinnert zich waarschijnlijk dat het Stuc al eerder een filmparty heeft georganiseerd. Tot driemaal toe zelfs: dat was in 1980, 1981 en 1982. "I want to show you different emotions" zei Dirk Lauwaert, en hij stelde een programma samen met zeer uiteenlopende eksperimentele en undergroundfilms. De enige gemeenschappelijke noemer was de 'experience', de waarneming en/of de gewaarwording.

Experience

Niet zozeer de inhoud of het verhaal was van belang, wel de akt van het kijken. Of met de woorden van Lauwaert himself: "Het getoonde verdoezelt het kijken niet achter een geraffineerd vertellen, maar toont ons het kijken zelf." Daarmee bedoelde hij dat de eksperimentele filmmakers ons de werkelijkheid laten zien op een heel eigenzinnige, vaak direkte, soms brutale wijze, waardoor wij gedwongen worden om meer bewust te kijken, te voelen, te beleven — en dit in tegenstelling tot de meeste bioskoopfilms, waar de emoties gedragen worden door het verhaal en de narratieve kodes.

Terwijl bij de filmparties van Dirk Lauwaert de gasten getrakteerd werden op twaalf uur eksperimentele en undergroundfilms, gevolgd door een fuif, is bij de filmparty van dit jaar de muziek van meet af aan geïntegreerd in de projekties. Enerzijds omvat het aanbod van films een aantal videoclips (ondermeer van Vanessa Paradis, Madonna, en R.E.M.), anderzijds zal tijdens de fuif een kompilatie van video's op monitoren te zien zijn. Idem voor het kaffee.

Eigenlijk heeft Herman Asselberghs, programma-samensteller van 1994, de oorspronkelijke opzet van Dirk Lauwaert vertaald naar het hedendaagse klimaat. Tien jaar geleden was de projektie van dit soort films een unieke gebeurtenis. Nu kan men ze gaan bekijken in verschillende zalen, zoals Eldorado, het Brussels Filmmuseum, of het Stuc. Er bestaan tevens diverse festivals en tijdschriften die informeren over undergroundfilm. Bovendien kan, sinds de komst van MTV, iedereen dagelijks, en 24 uur op 24, staaltjes van avantgardevideokunst bewonderen op zijn eigen tv-scherm. Video heeft zo uiteindelijk een evenwaardige plaats verworven naast film, en de video-estetiek heeft duidelijk invloed gehad — en nu nog steeds — op de filmmakers.

Een ander verschil met de filmparties van zo'n tien jaar geleden is de nadruk op de kombinatie tussen lichaam en muziek. Zie de videoclips, zie ook de onderwerpen die de films en video's behandelen: liefde, seks, aids en dergelijke meer. Trouwens, een aantal werd reeds eerder vertoond in het Stuc: 'It Wasn't Love' van Sadie Benning, 'Shred of Sex' van Greta Snider, 'Vinyl' van Andy Warhol, en 'Backyard Movie' van Bruce Weber. Reden hiervoor is dat men ook een historische lijn in het programma wou leggen: naast klassiekers uit het eksperimentele filmgenre, zoals het werk van Kenneth Anger of Jack Smith, wordt eveneens getoond waar de hedendaagse filmmakers zoal mee bezig zijn. Asselberghs legt uit: "Bedoeling is de offstream-films uit dat getto te halen van duistere, ontoegankelijke films. Vroeger hadden de undergroundfilms ook meer een antikarakter (bijvoorbeeld tegen de Hollywoodiaanse cinema); nu is dat veel minder uitgesproken."

Factory

Het hele opzet doet een beetje denken aan de eksperimenten van Andy Warhol en The Velvet Underground in The Factory, waar de projektionist met de verschillende filmbanden kon doen wat hij wou, waar mensen vrij in en uit en rondliepen, met muziek op de achtergrond. Dat is wat Jonas Mekas — zelf ook kineast — 'intermedia art' noemde: beeld en muziek vloeien door elkaar. "Inderdaad," zegt Asselberghs, "Warhol is een inspiratiebron — zoals hij dat trouwens voor nog zovele anderen is geweest. Hij was tegelijk een kommercieel artiest en eksperimenteel filmmaker. In de programmatie van de filmparty is ook die link aanwezig tussen kommerciële en offstream-films." Ook de videokompilatie tijdens de fuif wordt gekoppeld aan de hedendaagse populaire kultuur: de deejay zal naast material en house ook kommerciële plaatjes draaien.

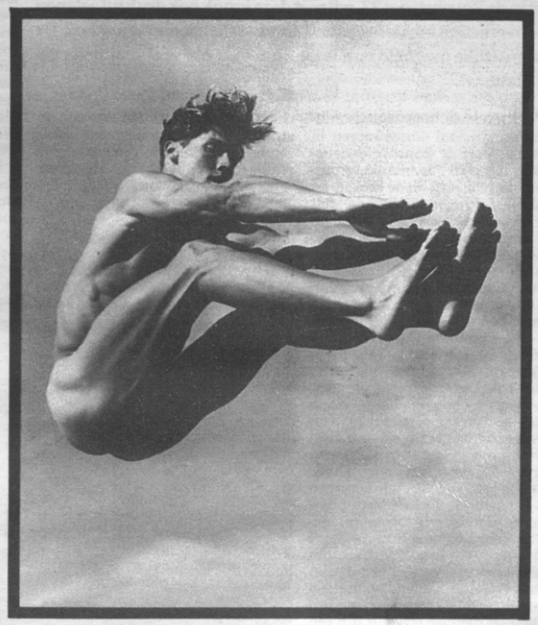

Of de mensen acht uur lang op hun stoel zullen blijven zitten? "Zij kunnen vrij naar binnen of naar buiten. Het programma is immers ingedeeld in blokken die kwa sfeer variëren van grimmig naar prettig. Er zal dus voldoende afwisseling zijn", aldus Asselberghs. En waarom zijn de kaarten zo duur? (zo maar even 750 frank voor niet-leden, 500 voor leden) "Dat heeft te maken met het feit dat wij een heel aantal films hebben samen gebundeld in een programma, en verscheidene onder hen moesten uit verschillende landen naar hier getransporteerd worden."

Benieuwd of deze vierde filmparty weer zo'n sukses wordt.

Mieke Deceuninck

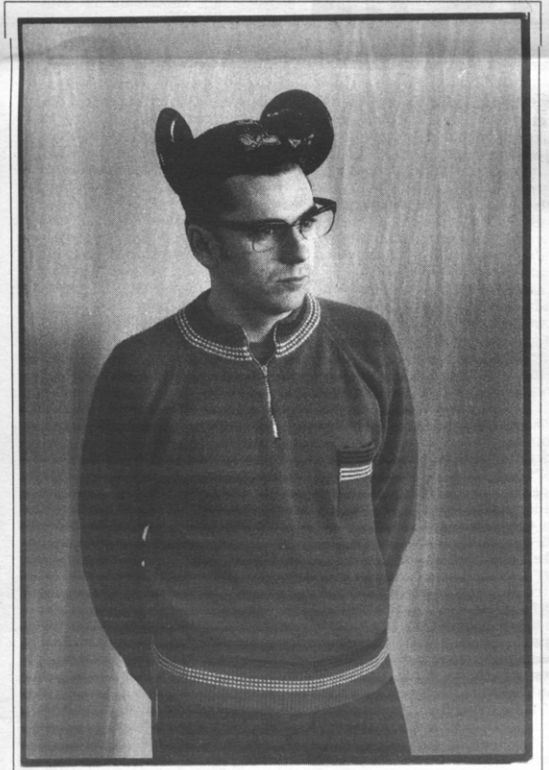

Bert Van Gorps nieuwe dansvoorstelling kreeg de naam 6x8 mee en gaat volgende week in première in het Stuc. Van Gorp is zowat de huiskoreograaf van het Stuc, in opdracht waarvan hij samen met Carine Peeters enkele jaren geleden zijn debuut 'De Martins Trilogie', een bundeling van drie korte koreografieën, maakte. Zijn eerste avondvullende voorstelling, 'Contre-coeur', trok de uitgezette lijnen van frivole dans met bubbeltjes door. Van Gorp tekent telkens weer duidelijker dan anderen een verhaallijn uit in zijn stukken. Het zal dan ook wel niet toevallig zijn dat 6x8 aangekondigd wordt als een koreografie met teatrale scharnierstukken.
Naast vier dansers staan dan ook twee akteurs op de loonlijst. U niet, maar u mag wel gaan kijken. We zouden haast durven zeggen dat u moet. Van dinsdag 26 tot zaterdag 30 april, telkens om 20.30 u in de Vlamingenstraat 83, het overbekende adres waar de stevige kuitspieren thuis zijn. Reserveren op 20.81.33.

'L'arbre, le maire et la médiathèque' in het Stuc.

Over koetjes en kalfjes

Het is er de tijd en het weer voor. 'L'arbre, le maire et la médiathèque (ou les sept hasards)' van Eric Rohmer in het Stuc, voor wie zich echt op vakantie in Frankrijk wil voelen. Maar deze keer maakt Rohmer het zijn publiek niet zo gemakkelijk: een film die in het kader van de Franse parlementaire verkiezingen van vorig jaar moet worden gedacht, maar die het hier niet slechter doet, met het oog op de komende verkiezingstijd.

St.-Juire in de Vendée. Een dorp in Frankrijk. Rohmer presenteert ons een zonnige lentedag in een plaatselijk kader: de kinderen op de dorpsschool leren wat de voorwaardelijke wijs is, terwijl een jonge ambitieuze burgemeester in datzelfde dorp zijn kreativiteit op het gebied van ruimtelijke ordening de vrije loop laat. Hij wil, los van elke voorwaardelijke wijs, in de dorpskern met subsidies van het Franse kultuurministerie, een kultureel centrum inplanten. Daarvoor zal een weide met een oude boom moeten wijken, wat niet naar de zin is van de plaatselijke schoolmeester. Een herkenbare situatie dus. Er valt altijd wel ergens een park en een boom te vinden die moeten wijken voor de bouwkoorts van hogere instanties.

Niets lijkt de bouwplannen van de burgemeester in de weg te staan, was het niet zo dat er zich geen toevalligheden mee bemoeien — zeven toevalligheden die we terugvinden op het schoolbord, als voorbeelden van de voorwaardelijke wijs. Het zijn die toevalligheden die alle personages in de film samenbrengen, en hen in de (dorps-)politiek betrekken: de burgemeester zelf, een schoolmeester, hun beide dochtertjes, een schrijfster en een joernaliste. De een na de ander neemt deel aan de diskussie van pro en kontra's, in een konstant voortklaterende woordenstroom.

Babbelen

Typisch Rohmer: weinig aktie en veel praten. Maar een slecht verstaander die zich daaraan stoort. Rohmer legt in 'L'arbre, le maire et la médiathèque' immers het politieke debat, zoals dat vandaag de dag wordt gevoerd, op de rooster. Door het in de mond te leggen van politici, persmensen, leraars, schrijvers en zelfs schoolkinderen. Geen moreel liefdesdiscours dus zoals we het gewend zijn in andere films van Rohmer, maar het politieke discours wordt in de film aan een grondig onderzoek onderworpen. De toon blijft echter luchtig, de vertelstijl varieert regelmatig, en de woordenvloed dompelt de toeschouwer helemaal onder in de Franse kokette sfeer.

Gaandeweg legt 'L'arbre, le maire et la médiathèque' een tegenstelling bloot tussen stad en platteland (Parijs en de Vendée), verandering en stagnatie, onrust en kalmte. De schrijfster en de joernaliste stimuleren en bekommentariëren als het ware de polemiek die zich tussen de burgervader en de schoolmeester ontwikkelt. De dochtertjes van de twee spelen echter samen, en hebben hun eigen idee over het hele gebeuren. De schoolmeestersdochter weet de burgemeester met haar geredeneer zelfs klem te zetten, en toont zich misschien nog het verstandigst van allemaal met haar 'petites théories'.

Uiteindelijk maakt Rohmer, een van de grondleggers van de Franse Nouvelle Vague, zich weer waar als meester van het kleine genre. 'L'arbre, le maire et la médiathèque' koestert geen pretentie, maar beschouwt in al zijn eenvoud toch ook het medium film. Al lijkt het hier op een kursus 'hoe maak ik een goedkope film in tien lessen', toch koppelt Rohmer aan alle personages verschillende genres, zoals de dokumentaire en de muzikale komedie, en slaagt erin om dat hele mengsel van stijlen en genres te versmelten.

Grond

In deze film dompelt Eric Rohmer de toeschouwer onder in sfeer en konversatie, maar konfronteert hij deze tegelijk toch met een aantal wezenlijke eigenheden van het politieke discours, en van het medium waarmee hij dat discours ontleedt. Het is een zonnig en licht verhaal, met een einde waarin — zoals in een fabel — iedereen zijn les uit het gebeuren trekt. 'L'arbre, le maire et la médiathèque' is de politieke fabel van de zeven toevalligheden, een fabel die het verdient om te worden gezien.

Piet Maris

'L'arbre, le maire et la médiathèque (ou les sept hasards)' van Eric Rohmer wordt gedraaid in het Stuc op maandag 25 april om 22.30 u, van dinsdag 26 tot en met donderdag 28 april om 20.00 u en om 22.30 u in het Stuc (150/100 frank voor Stuc-leden).

Eksamenvragen gevraagd

Frits V.: Toen ik bij een eksamen een F ging vragen, antwoordde de prof dat dat niet kon en dat ik het eksamen toch moest afleggen. Klopt dat?
Chris J.: Mijn vriendin zegt dat ik nu vanaf een B een vrijstelling krijg. Is dat wel juist?
Op deze en andere vragen die noch in het Eenzame Hartenburo noch in Nachtvlinders aan bod komen en waarmee zelfs Goedele Liekens u niet kan helpen zoekt Veto wel een antwoord. Volgende week verzamelen we alle prangende vragen over eksamens waar studenten mee zitten en leggen we ze voor aan de bevoegde instanties. Heeft u ook zoiets waarop u graag een antwoord wil? Tot woensdag 27/5, 14.00 u kan u al uw vragen binnensmijten bij Veto, 's Meiersstraat 5. Volgende week maandag krijgt u de antwoorden. Doen!

Een andere kijk op migranten en vluchtelingen

Vreemd volk of eigen volk?

De Hand in Hand betoging is nog maar pas achter de rug of er verschijnt al een boek van Guido Deraeck over integratie en uitsluiting van migranten en vluchtelingen. In 'Vreemd Volk?' pleit Deraeck voor een duurzame multikulturele samenleving. Hij laat de lezer kennis maken met de verschillende bevolkingsgroepen, hun kulturele achtergrond en hun levenssituatie in België.

Het vraagteken achter de titel geeft al aan wat de auteur met het boek wil aantonen. Hij pleit voor een samenleving waarin iedereen die hier woont als 'eigen volk' wordt beschouwd. Deraeck wijst er in zijn inleiding op dat diskussies over een multikulturele samenleving *in* zijn. Die worden volgens hem echter overwegend negatief ingevuld: "Meestal heeft men het over allerhande gevoelens van wrevel en frikties die het samenleven schijnen te bemoeilijken. Weinigen wijzen op de positieve elementen en de wederzijdse verrijking die van het samen-mogenleven kunnen uitgaan."

Volgens de auteur maakt de dominante kultuur het de allochtonen door het voortdurende onderscheid tussen 'buiten'- en 'binnen'landers zo goed als onmogelijk om zich volledig in te passen. "'Wij, autochtonen' herleiden de anderen dan tot 'zij, buitenstaanders/buitenlanders', waardoor ze hun lotsverbondenheid nog meer gaan zien op basis van hun gezamenlijk gediskrimineerd zijn. Via het etiket etniciteit dwingen we de 'anderen' tot een gedwongen in de marge staan." Tegen deze visie verzet Deraeck zich. Hij stelt dat het hoog tijd wordt dat Europa in zijn geheel gaat inzien dat zijn tien miljoen migranten — Deraeck verkiest de term 'binnenlanders' — ook volwaardige burgers zijn, die er evenzeer als alle anderen het hunne toe bijdragen om de samenleving mee positief uit te bouwen.

Fort

Dit is natuurlijk niet echt een nieuwe visie. De meeste migrantenorganisaties pleiten bijvoorbeeld al geruime tijd voor stemrecht voor migranten en dat was ook een van de eisen van het 'Hand in Hand'-platform. Deraeck beperkt zich echter niet tot de migranten die hier nu al zijn. Hij vindt ook dat Europa eindelijk maar eens moet erkennen een 'immigratiekontinent' te zijn waar plaats is voor migrerenden uit andere landen, of ze hier nu komen als gastarbeiders, asielzoekers of vluchtelingen.

Het is inderdaad vrij hypokriet om racisme en diskriminatie in eigen land te bestrijden maar anderzijds de poorten te sluiten voor buitenlanders die een graantje willen meepikken van de welvaart van het rijke Westen. Volgens Deraeck negeert Europa hiermee zijn eigen geschiedenis. Onze eigen welvaart is immers grotendeels te danken aan de sociale, kulturele en ekonomische bijdragen van migranten. Deraeck wijst bovendien op het feit dat Europa's fortstelling niet alleen vluchtelingen tot direkte slachtoffers maakt. Ook migranten die hier vaak al meerdere generaties lang verblijven, worden er het slachtoffer van. De auteur stelt dat uitsluiting op die manier verheven wordt tot politieke deugd, waardoor ekstreem-rechts zijn aanhang kan vergroten.

In tien hoofdstukken probeert hij samen met de 'nieuwe binnenlanders' te schetsen hoe zo'n multikulturele samenleving er moet uitzien. Elk hoofdstuk begint met het verhaal van een nieuwe binnenlander. Het onderwerp dat hierin aangesneden wordt, werkt Deraeck dan verder uit met komplementaire informatie, eigen belevenissen en zijn persoonlijke visie op het tema. Deraeck koos mensen van vrij uiteenlopende origine: Roemenië, Turkije, Marokko, Peru, Indië, de Balkan. Sommigen zijn Belg, anderen wonen nog maar sinds kort in dit land. Op die manier komt hij telkens bij een ander type buitenlander terecht, ieder met zijn eigen gelaat en kenmerken. Dit geeft hem bovendien de kans om aan te sluiten bij de aktualiteit: de Koerden, Joegoslavië of de Sikhs die tewerk gesteld zijn in de Limburgse fruitteelt.

Soms lijkt de band met het gekozen verhaal wel eens zoek te raken of probeert Deraeck te veel tema's's aan één onderwerp te koppelen. Na het verhaal van Hassan, een tweede generatie-migrant van Marokkaanse origine gaat het bijvoorbeeld achtereenvolgens over 'Marokko anders bekeken', 'Turkije: brug tussen Oost en West?', 'Kulturen en Kommunikatie' en 'Eurofobie'. Het boek is dan ook eerder een bundeling van korte stukjes dan een rechtlijnig betoog.

Het eerste hoofdstuk vormt de kern van Deraecks essay. Het begint met het verhaal van Goran, een Belg die in Nederland woont en iemand gaat bezoeken in Brussel. Als hij in het Noordstation aankomt, wordt hij door rijkswachters met honden opgewacht. Tesamen met een vijftal buitenlanders wordt hij gefouilleerd. Als hij zijn Belgische identiteitskaart toont, antwoordt men doodsimpel: "Ha, da's lang geleden dat we nog een keer een Belg hadden!" Vervolgens worden ze naar het politiekantoor gevoerd waar het volgende gebeurt. "Eén voor één worden we afgevoerd naar een aparte cel, waar we ons moeten uitkleden. Ik ben de laatste, met veel belangstelling worden mijn bewegingen gadegeslagen, kleren worden nauwgezet onderzocht, de bagage wordt vakkundig ontleed. Mijn onderbroek mag ik zelf binnenstebuiten keren. Na dit finalenummer verdwijnt opeens alle aandacht van mijn tot dan toe dankbaar publiek. "U mag gaan" en ik mag inderdaad gaan."

Vertrekkend van deze tekst bouwt Deraeck zijn betoog op. Hij stelt dat niet alleen rechts-ekstremistische groeperingen of partijen schuld hebben aan dit negatieve klimaat. Volgens Deraeck zijn ook de politici en de media hieraan schuldig door veelvuldige uitspraken zoals "de boot is vol", "we worden overspoeld", "onze grenzen moeten worden afgesloten". Hij beschouwt die vloedgolfteorie veeleer als een regelrecht georkestreerde informatie en geeft hiervoor een tweetal argumenten. Ten eerste hebben in Vlaanderen negen op tien Vlaamse gemeenten minder dan twee procent migranten op hun grondgebied. Bovendien schatten sociologen en statistici ongeveer twee decennia geleden dat er tegen de eeuwwisseling in België ruim tien miljoen mensen zouden leven. Toen gaf er niemand een krimp. Uit recente cijfers blijkt nu dat er een duidelijke afname van de bevolking te verwachten valt. Deraeck stelt dan ook dat het absurd is om nu te stellen dat de boot vol is.

Onderbroek

Die redenering druist rechtstreeks in tegen de huidige vluchtelingenpolitiek van de regering. Asielzoekers worden steeds strenger aangepakt. Zo liet minister Tobback de Zuidlimburgse burgemeesters twee weken geleden nog weten dat er strengere kontroles komen op de tewerkstelling van illegale vreemdelingen in de fruitsektor. Werkgevers in overtreding wachten strenge straffen, miljoenenboetes inkluis. De minister stelde bovendien dat burgemeesters die weigeren hun politiediensten te laten meewerken aan kontroles een schorsing riskeren.

'Vreemd volk' behandelt erg veel aspekten van het vreemdelingendebat. Dit heeft als nadeel dat het nogal onoverzichtelijk overkomt en weinig pasklare oplossingen aanreikt. De diversiteit is anderzijds ook de rijkdom van het boek. Verschillende kulturen kunnen immers onmogelijk in eenzelfde hokje geduwd worden. De verscheidenheid toont bovendien dat een multikulturele samenleving kompleks en gevarieerd is. Of dit soort boek veel zal veranderen aan de houding van de regering en een groot deel van de bevolking valt sterk te betwijfelen. Het is nochtans erg geschikt om het migranten- en vluchtelingenbeleid nieuw leven in te blazen.

Peter Van Rompaey

Vreemd Volk? van Guido Deraeck is uitgegeven bij Acco en kost 680 frank.

(foto Thomas Lambert)

"Kan het een beetje opvallender dan vorige week?" vroeg ons het buro van Kringraad — "Daar doen we iets aan", zo dachten wij.

Kringraad zoekt nog studenten voor de opvulling van haar werking voor de onderstaande funkties. De verkiezingen van die funkties gaan door op vrijdag 6 mei om 19.00 u

- twee vertegenwoordigers voor Akademische Raad (één uit eksakte en één uit biomedische wetenschappen)
- een vertegenwoordiger Raad van Beheer Alfaset
- vier vertegenwoordigers Onderwijsraad (één uit humane A, één uit humane B, één uit biomedische, één uit eksakte)
- twee vertegenwoordigers Raad voor Internationale Relaties
- drie vertegenwoordigers voor het Akademische Vormingsinstituut voor Leraren (AVL).

De kandidaten moeten een cv en motivatiebrief 48 uur voor de verkiezingen op het Kringraadkantoor ('s Meiersstraat 5) binnenbrengen. Deze moeten ze ook op de vergadering zelf komen toelichten. De kandidaturen moeten dus uiterlijk binnen zijn om 18.00 u op woensdag 4 mei. Voor meer inlichtingen kan je steeds terecht op het kantoor, elke weekdag van 14.00 u tot 18.00 u.

advertentie

Vanaf 14 mei :

ELKE WEEK

IN

JOBWIJZER :

JUNIOR JOBS.

Elke zaterdag jobs voor mensen als u en ik.

Filosoof Ludo Abicht over de toekomst van het kommunisme

Er zit meer in Marx

Volgende zondag vieren linkse groeperingen allerhande hun één mei feest, een ode aan de arbeid maar eveneens een herinnering aan hun betere dagen. Na de val van het kommunisme in Oost-Europa en de recente overwinningen van rechts in Frankrijk en Italië worden achter de toekomst van links heel wat vraagtekens geplaatst. Is het "goed dat er nog echte kommunisten zijn" zoals de PvdA in haar één mei-brochure stelt of heeft het systeem zijn ongelijk bewezen? Wij praatten met Ludo Abicht, filosoof en voormalig lid van de Kommunistische Partij.

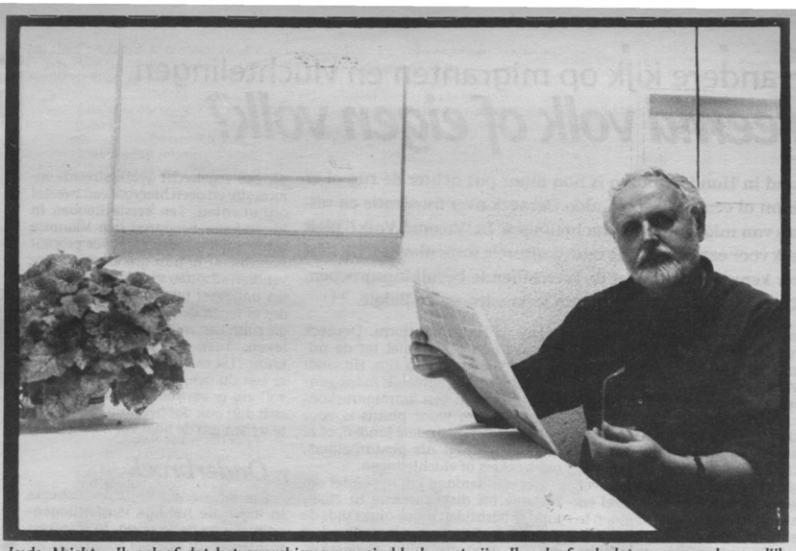

Ludo Abicht: «Ik geloof dat het anarchisme een einddoel moet zijn. Ik geloof ook dat men zoveel mogelijk anarchistische elementen moet inbouwen en nooit vertrouwen op een apparaat op zich. Maar ik geloof niet in de anarchistische stijl zoals ik die rond mij zie.» *(foto Frank Vlaene)*

Ludo Abicht studeerde filosofie en Germaanse filologie en doceerde later lange tijd in de Verenigde Staten. Hij publiceerde boeken en essays over onder andere de filosofie van Ernst Bloch, het Marxisme en de Joden van Antwerpen. In de jaren '70 werd hij lid van de Kommunistische Partij (KP), op het moment dat de KP afstand had genomen van de inval in Praag en dus van de Sovjetpolitiek.

Abicht: «Dat was voor mij het teken om lid te worden. Voordien nam ik al deel aan aktiviteiten van de KP, maar hun band met Oost-Europa vond ik te dubbelzinnig. Ik werd dan gedurende twee jaar verantwoordelijke van Imavo, het Instituut voor Marxistische Vorming en was verder medewerker van de Rode Vaan en redakteur van het Vlaams Marxistisch tijdschrift.»

«Ik ben uit de KP gestapt in '91 op het vierde kongres van de Vlaamse KP. Een aantal leden van het Kongres — waaronder ikzelf — deden het volgende voorstel: laat ons de KP opdoeken als partij, omdat het voortbestaan toch zinloos is. Laat ons de energie en inzet dan gebruiken in vredesbewegingen, anti-racisme, groene bewegingen. De KP zou dan een 'beweging' worden, een denktank. We verloren dat kongres op twee stemmen na. Diezelfde dag nog ben ik lid geworden van Agalev. Gewoon omdat ik vond dat ik aktief moest blijven.»

Wormen

Veto: *Als we nu het kommunisme bekijken zoals het zich in Oost-Europa heeft ontwikkeld, vanaf welk moment is het dan volgens u misgegaan?*

Abicht: «Men heeft een regime willen oprichten op basis van gelijkheid in principe, meer toegang voor arbeiders en boerenkinderen enzovoort, maar men heeft dat willen doen met een gebrek aan politieke demokratie. Natuurlijk, als je ziet dat Rossem en ekstreem-rechtse partijen in het parlement geraken, dan stel je je vragen over demokratische verkiezingen. Maar dat is geen reden om ze af te schaffen. Rosa Luxemburg zei in 1918: het alternatief voor een slecht draaiende demokratie is niet de afschaffing ervan maar een betere vorm. Maar wat men dus in Oost-Europa gedaan heeft, is gewoon een afschaffing van persvrijheid, vrije meningsuiting, vrij onderzoek, vrije partijvorming.»

«Essentieel is volgens mij dat de drie machten gescheiden blijven, in Oost-Europa hebben ze die gewoon in mekaar geschoven. Iedereen die enige macht wil verwerven zal lid worden van een groepering. Maar in de Sovjetunie waren ze allemaal lid van één en dezelfde groepering. Een korrupte bedrijfsleider werd dus gedekt door het hele systeem. Het model van Lenin klopte niet.»

Veto: *Nochtans hoort men kommunisten vaak beweren dat het systeem pas onder Stalin ontspoorde?*

Abicht: «Er zijn er zelfs die zeggen dat het goed was onder Stalin en dat het pas ontspoord is onder Chroesjtsjov, dat is dan de PvdA. Dat vind ik onverantwoord. Dan moet je een kleine tien miljoen lijken gewoon vergeten. Dat vind ik misdadig.»

«Ik vind dat Lenin wat betreft overname van de macht interessante ideeën had, maar hij was geen demokraat. En ik ken Lenin goed, kijk maar naar mijn boekenkast. Hij zegt dat de arbeiders van nature niet ontwikkeld genoeg zijn om zelf de leiding te nemen. Dat moet gebeuren door de intellektuelen. Dat vind ik niet demokratisch, maar elitair. Natuurlijk moet je ervoor zorgen dat ze een betere scholing hebben zodat ze beter kunnen participeren en meeregeren. Maar Lenin heeft vanaf het begin geregeerd over de arbeidersklasse heen. Ik twijfel niet aan Lenins goede bedoelingen, net zoals ik niet twijfel aan die van de paus bijvoorbeeld, maar er zaten wormen in zijn systeem.»

Liedjes

Veto: *Maar wat met de vrijheid in het kapitalistische systeem? Iemand die amper genoeg te eten heeft, is ook niet vrij te doen en te laten wat hij wil. En er is de invloed van het groot geld en de media die bepaalt wat we te zien en te horen krijgen.*

Abicht: «Inderdaad, het geld in handen van een kleine kapitalistische klasse is geen vrijheid. Het kapitalisme blijft voor mij dan ook een ziekelijke situatie. Laat ons het vergelijken met Aids. Het feit dat een huidig geneesmiddel niet echt werkt, betekent dat we het moeten vervangen door een ander. Het betekent niet dat Aids nu plots iets goeds is geworden. Het betekent ook niet dat we de ziekte zomaar over ons heen moeten laten gaan.»

«Maar we moeten echt gaan zoeken naar een *nieuw* antwoord. En dat is zeker niet het herhalen van het model van Lenin. Want laat ons eerlijk zijn: het kommunisme is mislukt. Daarom heb ik ook problemen met de Rode Khmer, het Lichtend Pad en de PKK. Met alle sympatie voor de Koerden, maar ik wil geen stalinistische partij steunen.»

«Daarbij komt ook dat er sinds Marx al heel wat in de samenleving veranderd is. Hoe kan je nu Marx toepassen zonder dat je er ook Einstein en Freud en Jung en anderen bijneemt. Alles wat er ondertussen aan inzicht gekomen is, moeten we in zijn teorieën inbrengen, anders loop je honderd jaar achter.»

Veto: *Dat antwoord moet dan ook het hoofd zien te bieden aan het samenleven van verschillende nationaliteiten, want het negeren van die kulturen — zoals in Joegoslavië en de Sovjetunie — heeft niet bepaald vruchten afgeworpen.*

Abicht: «Het is vanzelfsprekend dat zoiets zich zal wreken. Wanneer mensen eerst naamloos gemaakt worden, is er achteraf altijd een overtrokken romantische reaktie van 'terug naar eigen kultuur'.»

Veto: *Maar hoe moet men er dan mee omspringen? Om een huidig kommunistisch standpunt aan te halen: volgens de PvdA moet men iedereen die wil de Belgische nationaliteit geven zodat het begrip nationaliteit eigenlijk zijn betekenis verliest.*

Abicht: «Ik vind dat verkeerd. Ik heb namelijk te lang geleefd in Amerika waar met heel wat van die zaken geëksperimenteerd werd. Ik geloof wel heel erg in internationalisme. Ik geloof dat de inbreng van de Joodse, Marokkaanse of Turkse kulturen en nationaliteiten bijzonder boeiend en belangrijk zijn in samenwerking met de eigen kultuur. Maar we zijn nu eenmaal geboren met een bepaalde nationaliteit. Ik ben Vlaams en heb daar geen enkel probleem mee. Ik vind dat men niet multikultureel kan zijn als men zijn eigen kultuur niet waardeert. Ik heb de grootste moeite met linksen die bijvoorbeeld heel ontroerd zijn door volksliedjes uit Bolivië, maar die onze eigen Vlaamse liedjes belachelijk vinden. Nochtans is dat evengoed 'op de purperen heide', alleen in het Spaans.»

Maaien

Veto: *Maar de mislukking van het kommunistische systeem heeft velen wel vragen doen stellen over de mogelijkheid van een harmonische samenleving. Meer vanuit de psychologie dan, de idee dat de mens gewoon 'te egoïstisch is', dat zo'n solidariteit dan ook altijd van bovenaf moet opgelegd worden.*

Abicht: «Dat is ook mijn probleem. De idee van 'moet het niet scheef gaan', 'is de mens niet te zwak'? Zijn de mensen niet eerder gelukkig als ze hun natje en droogje hebben? Zijn de mensen niet kollektief egoïstisch? Indien echte solidariteit met de Derde Wereld vereist dat wij eerlijk voor produkten gaan betalen wat zij waard zijn, dan zouden wij protesteren. Moeten we dan anderzijds zeggen dat de mens slecht is van nature en dat we hem moeten dwingen om goed en solidair te zijn? Dat is de vraag en ik heb daar geen antwoord op. Maar mijn idee is dan het volgende: ik weet niet of de mens goed of slecht is, maar ik denk dat het de moeite waard is te gokken dat mensen misschien toch anders kunnen reageren.»

«Toch geloof ik niet in een systeem dat van bovenaf wordt opgelegd. Het moet van de basis komen, en 'basis' is voor mij dan geen mystiek woord. Het betekent gewoon dat het begint bij je eigen huis, wijk, school. Toen ik in Amerika ging werken aan een progressieve universiteit woonden vele mensen daar in kommunes. Er waren de heel idealistische kommunes waarin alles gedeeld werd. De meesten daarvan zijn mislukt. Ik heb het geluk dat ik terechtkwam in een meer pragmatische. We vertrokken van het idee dat het veel praktischer was samen in één huis te wonen, een aantal dingen samen aan te kopen, zonder al te veel ideologie daarrond. En die kommunes hebben ook overleefd.»

«Ik geloof dat het anarchisme een einddoel moet zijn. Ik geloof ook dat men zoveel mogelijk anarchistische elementen moet inbouwen en nooit vertrouwen op een apparaat op zich. Maar ik geloof niet in de anarchistische stijl zoals ik die rond mij zie.»

Veto: *Met de recente overwinningen van (ekstreem)-rechts lijkt dat niet de goede kant op te gaan?*

Abicht: «Zelf zie ik dat nog niet zo pessimistisch. In Oost-Europa zien we dat voormalige kommunisten nu opnieuw verkozen worden. Ik vind het nog niet zo verschrikkelijk erg dat Berlusconi een tijdje de lakens uitdeelt in Italië. De mensen hebben hem nu eenmaal een mandaat gegeven.»

Veto: *Het volk heeft ooit ook Hitler een mandaat gegeven.*

Abicht: «Ja, maar nu mogen we toch niet te vlug van stapel lopen. Ik geloof niet dat Berlusconi Hitler is. Ik geloof ook niet dat de toestand van Italië nu te vergelijken is met die van Duitsland in de jaren '30. Hitler heeft trouwens daarna het hele demokratische apparaat buiten spel gezet. Zo ver zijn we nog niet met Berlusconi en ik geloof ook niet dat dat zal gebeuren. Ik ben altijd een beetje bang van paniekreakties. Ook in België wat het Vlaams Blok betreft. Ik vind het Blok zeer gevaarlijk, maar we mogen nooit demokratische verworvenheden opgeven om de demokratie te redden. Als we de leden van het Blok verbieden om te zetelen in de kommissies waarin zij mogen zetelen, dan maaien we onze eigen demokratie weg. Dat is niet de manier om hen te bestrijden.»

Veto: *Om even terug te keren naar de kommunisten in België: knikt u instemmend bij het horen van de slogan van de PvdA "goed dat er nog echte kommunisten zijn"?*

Abicht: «Ja zeker, ik vind het fantastisch dat er nog echte kommunisten zijn. Wat het kommunisme zegt, is heel kristelijk: je leeft niet geïsoleerd in de maatschappij. Wat je doet heeft effekt op anderen. Er is een verband tussen de mensen. Iedereen heeft de plicht tegen foutieve zaken te reageren en aan iedereen gelijke kansen te geven.»

«Ik vind het dus goed dat er nog echte kommunisten zijn, maar de PvdA hoort daar niet bij, want echte kommunisten zijn demokraten. Ik vind het dan ook spijtig dat zij het beeld uitmaken dat vandaag overheerst van het kommunisme in België. Ik vind het spijtig voor Marx, want er zit heel wat meer in Marx.»

Karen De Pooter

Sorteren — Wie dacht dat de kontrole op het sorteren van afval een dode letter zou blijven komt bedrogen uit. Zoals uit deze foto (genomen in de Maria-Theresiastraat) blijkt zijn de eerste stappen al gezet bij de kontrole van vuilniszakken. Of ze de 'eigenaar' van deze vuilniszakken ooit zullen vinden is zeer onwaarschijnlijk, de zakken stonden niet recht voor een deur, het is niet eens zeker dat ze door iemand uit de Maria-Theresiastraat gedeponeerd zijn. Wij belden even met de milieudienst en vroegen hoe ze te werk gaan bij de identifikatie van de zakken. "Waarschijnlijk heeft iemand van de reinigingsdienst die zakken daar aangetroffen. Normaal worden de zakken dan opengemaakt en wordt er gezocht naar sporen van de eigenaar van de zak, zoals bijvoorbeeld briefomslagen." De kontrole blijkt overigens aardig te lukken want de milieudienst had al een heel pakket met adressen van mensen die hun afval ongesorteerd achterlieten. "Waarschijnlijk krijgen die mensen nu een eerste verwittiging. Pas als ze in tweede instantie nog eens tegen de lamp lopen, worden ze beboet." *(svg)*

Zoekertjes

• The 'What's in a name'-party, fuif voor mensen: zaterdag 30 april, Nieuw Bleekhof (Vekestraat 15, Antwerpen). Org. Enig verschil, homojongerengroep.
• Lieverd, zoals Hans Kudszus het al schreef: oud worden is zichzelf leren verdragen.
• Ouden van dagen, zegt men, maar men vergeet hun nachten. Georges Gilbert. Gelukkige verjaarnacht, lieverd. How about Ladeuze?
• Hansje, van harte een héél gelukkige verjaardag! Je teergeliefde zusje.
• Een zekere Ferguson zei: een man wordt oud wanneer hij om een plas heen loopt, in plaats van er doorheen. Voor u zie ik het eeuwig leven wel zitten.
• Verloren op het trajekt Stadspark - Oude Markt - Predikherenstraat - Koningin Astridlaan - Bondgenotenlaan - Lepelstraat: koperen, achthoekige haarspeld, op dinsdag 12/04. Beloning voor de vinder. Marijke, Lepelstraat 9, 20.73.56.
• Venus Vliegenvanger aangehaald: "Next week, I'll have a friend for dinner."

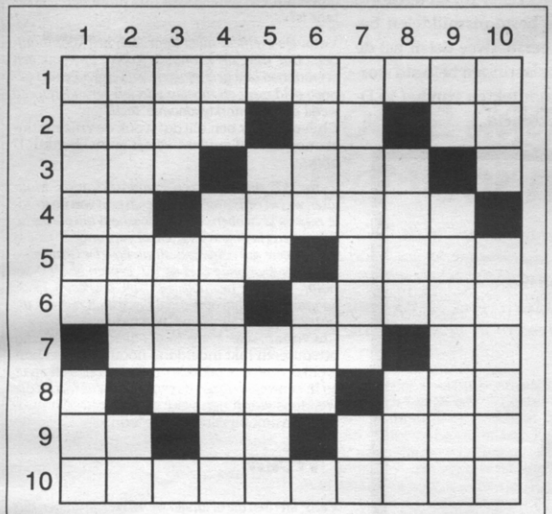

Horizontaal — 1 Zodiak 2 Profeet — Zangnoot — Lelieachtig gewas 3 Suf, traag persoon — Eendagsvlieg 4 Voorbij — Wapen 5 Mineraal — Bijbelse reus 6 Europeaan — Griekse letter 7 Ongestoord kalm — Lengtemaat 8 Wijnsoort — Boom 9 Van geringe dichtheid — Fries watertje — Boomscheut 10 Frisse plaats.

Vertikaal — 1 Blind ijveraar voor religieuze denkbeelden — Beddestof 2 Hoogste berg van Griekenland — Belgisch plaatsje 3 Muurholte — Oorlogsgod 4 Voorzetsel — Trekvis 5 Hoge en ruime vestibule — Eekhoorn 6 Kist van open latwerk — Deel van een wedstrijd 7 Telkens herhaalde versregels — 575 meter 8 Boosaardige vrouw — Familielid 9 Griekse letter — Kostbaar, oosters weefsel 10 Zwarte delfstof — Voortdurende toestand van rust.

Door Filip De Keukeleere

• A.B., de toestand in mijn portefeuille is tegenwoordig echt zielig. Heb je soms geen 250 frank voor mij? (vanwege de twee volgende letters van het alfabet).
• Nimfen, onthul uw identiteit en een chococino op mijn kosten zal de last van het blokken zoet maken. Dirk(ske).
• Edwin Kinderhans, Nobelstraat 11/41, Leuven, zoekt mensen om tijdens de maand juli naar Spanje te gaan. Ik ben fysisch gehandikapt. Vooral om te helpen bij heen- en terugreis.
• Kristof Vermeire, Nirvana goes underground but I won't do that! Een feministe.
• Jürgen Van der Haegen (2e lic indo-iranistiek), Peter Verhamme (1e doc) en Magdalena Lievens (2e lic indo-iranistiek) kunnen hun studentenkaart afhalen in GBIB.
• Aan de semies van Leo 13: gelieve de leken niet te voeden.
• De dag van de tweede komst van Kristus zal niet komen, tenzij eerst de afval (Johannes Paulus II) gekomen is! (2 Thessalon: cenzen 2:3) Sorteer en recykleer!
• Als de paus een munt opgooit, valt die altijd op zijn kop. Cirkus Tommie over de onfeilbaarheid van de heilige man.
• Aan de leken van Leo 13: Cake van de semies is lekker. Zeker als ze over tijd is.
• Merci voor uw wasla Isabelle. Ik zal ze boven mijn bed hangen.
• Typen tesis, verslagen, briefwisseling. Kris Rosselle, Naamsesteenweg 130, 3000 Leuven, 20.70.77.
•Veto doet de groeten aan de prof van Els.

JO MEUWISSEN bvba

Alle verhuur video-, klank- en lichtmateriaal voor seminaries, evenementen, optredens, fuiven en TD's
LCD - VIDEOPROJEKTOREN
DISCOBAR

☎ 016/201.301

advertentie

• Als de paus wil dat er op hem geschoten wordt, dan is het altijd raak. Cirkus Tommie over de onfeilbaarheid van de heilige man.
• Ik kan uw eindwerk intikken (op word for windows). Prijs overeen te komen. 015/20.78.58. Gedurende de dag meestal aanwezig, en altijd na 19.30 u.
• Dringend over te nemen: woongelegenheid: grote leefruimte, keuken, slaapkamer, terrasje en tuin. Volledig ingericht; planten, stereo, kook- en eetgerei, 2 bedden. Gemeenschappelijke douche, telefoon. Periode 1 april tot en met 30 juni. +/- 13.000 frank. Geldenaaksevest 76, 011/31.40.17, Els.
• Vzw Labyrint organiseert twee info-avonden rond fotografie. Wanneer heb je een goede foto, waar moet je op letten, enkele tips en besprekingen van je eigen werk, dit alles kun je meemaken op donderdag 5/5 en 19/5, telkens om 20 u in 't Stuc. Voor inl. 23.27.58.
• Blijf niet zitten met vragen over homoseksualiteit. Praat erover! Elke dinsdagavond van 20 00 tot 23 u, onthaal van de Roze Drempel. JP Minckelerstraat 47c, 20.06.06.
• De paus zegt dat Cirkus Tommie zal schitteren op het Block 'n Ruesfestival op woensdag 27 april in de Van Evenstraat.
• Mecenas zoekt en vindt zijn nieuwe presidium... Zet'm op Fré en Kompagnie — een sympatisant... —.
• Veilig vrijen hoeft niet saai te zijn. Integendeel! Maandag 2 mei om 20 u vertoont de Roze Drempel de veilig vrijen video-show. 'n Must voor alle jongens en mannen die van plan zijn ooit met een jongen of man te vrijen. Maria-Theresiastraat 114.
• Kris, ja, ja, volgend jaar mogelijks geen snor.

Reizen 2000 Lic. A.5061

voor al uw vakantie- en zakenreizen
tickets (vluchten) aan de beste prijzen
brochures alle touroperators beschikbaar

Sunsnacks/Sunair/Jetair/All Air/Bosphorus/Best Tours/ Omniumtours/Succestours/Transeuropa/USA Travel

Diestsestraat 136, ☎20.54.64

advertentie

ECO COPY

Tiensestraat 118
3000 Leuven
tel.: 016 - 23.70.30
fax: 016 - 23.34.31

Het "groene" copy-center van Leuven.
Gerecycleerd en 100% chloorvrij papier
Thesissen - Cursussen - Folders
Formaat A5 tot A2
ALLE inbindingen, Plastificeren tot A3
Snel - verzorgd - volledig afgewerkt

CANON Kleurkopie 50 Fr. en minder.
van 9 u. tot 22 u. doorlopend.
zat. 10 u. tot 17 u.

advertentie

Vorig nummer

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	K	R	O	M	Z	W	A	A	R	D
2	L	E	N	A	■	A	F	■	E	I
3	A	L	S	■	S	A	F	E	■	S
4	R	A	■	V	A	K	A	N	T	■
5	E	T	T	E	R	■	I	T	E	M
6	N	I	E	L	■	A	R	E	N	A
7	■	E	R	O	S	I	E	■	G	A
8	L	■	M	U	T	S	■	H	E	I
9	E	R	■	R	E	■	E	I	R	E
10	V	E	R	S	M	E	L	T	E	N

• Wie wil een prachtig gemeubeld appartement (gelegen in het Begijnhof) huren gedurende de maand mei voor 10.000 frank. Geinteresseerd: 40.18.69, ('s avonds) of 28.58.46 (overdag).
• De lieve zus zegt: Elke heeft een mooie kont.
• Voor al uw tikwerk: bel 25.61.17 of ook 20.56.26.
• Houdt u van garlick? Kom dan woensdag naar het Block 'n Ruesfestival.
• Nathalie for president!

Een goede mop vult elk gat.

't was geen goede (mop).

Veto zoekt voor volgend jaar nog DTP'ers.

Voor een eventuele opleiding zorgen wij wel...

AGENDA & VALVAS

DOOR KAREN DE POOTER

alle gegevens voor agenda en valvas moeten ten laatste vrijdag voor verschijnen om 18.00 u op het redaktieadres bezorgd worden. Vermeld duidelijk alle informatie (datum, uur, plaats en prijs).

MAANDAG

19.45 u **FILOSOFIE** Denkgroep rond Filosofie der Vrijheid, met aangename en uitdagende meditatieve denkoefeningen, in Blijde Inkomststraat 109, org. Dialoog.
20.00 u **VIDEO** 'The times of Harvey Milk', over het eerste openlijk homoseksuele gemeenteraadslid van de VS, in Maria-Theresiastraat 114, toeg. gratis, org. Homojongeren Het Goede Spoor.
20.00 u **VIDEO** Werk van drie jonge film- en videomakers, Philippe Van Damme, Ann Smolar en Johan Van Roy, in Stuc, toeg. 100/150.
22.30 u **FILM** 'L'arbre, le maire et la médiathèque' van Eric Rohmer over de politieke perikelen rond een kultuurcentrum in een klein dorpje, in Stuc, toeg. 100/150.

DINSDAG

20.00 u **BIJEENKOMST** Bijeenkomst van Objektief ivm het organiseren van alternatieve verkiezingen voor migranten, in Mala Ibrahim (Damiaanplein), org. Objektief.
20.00 u **FILM** 'L'arbre, le maire et la médiathèque' van Eric Rohmer over de politieke perikelen rond een kultuurcentrum in een klein dorpje, in Stuc, toeg. 100/150.
20.00 u **LEZING** Gilbert Huybens over 'De Duitse klokkenroof in Leuven', in Geertruihof (Halfmaartstraat), toeg. 100, org. Campanae Lovanienses.
20.00 u **POEZIE** HC ten Berge en Frank Despriet over Mark Strand en het vertalen van Amerikaanse poëzie, in P. Coutereelstraat 76, toeg. 70/150, org. Europees poëziecentrum.
20.00 u **TEATER** Les Founambules spelen 'Caramba', in Minnepoort.
20.30 u **DANS** Bert Van Gorp danst '6 x 8', een koreografie met 4 dansers en 2 akteurs, in Vlamingenstraat 83, toeg. 200/300, org. Stuc.
20.30 u **KONCERT** Orgelkoncert Duo all' Armi: J. Van Landeghem (orgel) en A. Roelant (trompet), in St-Jan-de- Doperkerk, Groot Begijnhof.
22.30 u **FILM** 'L'arbre, le maire et la médiathèque' van Eric Rohmer over de politieke perikelen rond een kultuurcentrum in een klein dorpje, in Stuc, toeg. 100/150.

WOENSDAG

19.30 u **DANS** Alexander Baervoets toont 'Onderzoek voor blauw', een koreografie voor drie danseressen, in Klapstukstudio, toeg. 100/150, org. Stuc.
20.00 u **FILM** 'L'arbre, le maire et la médiathèque' van Eric Rohmer over de politieke perikelen rond een kultuurcentrum in een klein dorpje, in Stuc, toeg. 100/150.
20.15 u **INFO AVOND** Oikonde (organisatie voor opvang en begeleiding van thuisloze mensen) organiseert een info-avond over hun vrijwilligerswerking, in 't Stuc, org. Oikonde (inl. 016/22.96.13).
20.30 u **DANS** Bert Van Gorp danst '6 x 8', een koreografie met 4 dansers en 2 akteurs, in Vlamingenstraat 83, toeg. 200/300, org. Stuc.
22.00 u **OPPTREDEN** Fatty Ointment in de Clockwork, toeg. 50.
22.30 u **FILM** 'L'arbre, le maire et la médiathèque'. van Eric Rohmer over de politieke perikelen rond een kultuurcentrum in een klein dorpje, in Stuc, toeg. 100/150.

DONDERDAG

20.00 u **FILM** 'L'arbre, le maire et la médiathèque' van Eric Rohmer over de politieke perikelen rond een kultuurcentrum in een klein dorpje, in Stuc, toeg. 100/150.
20.00 u **GESPREKSAVOND** gespreksavond over een multi-kulturele samenleving, in Bloomsbury koffieshop, Arendstraat 11, toeg. 50, org. Baha'is Leuven.
20.00 u **LITERAIR WELKOM** met oa poëzie en kortverhaal en uitreiking van de WEL-prijzen (voor essay en prozagedicht), in Stadhuis, toeg. gratis, org. Universitaire Werkgroep Literatuur en Media/Stadsbestuur Leuven.
20.00 u **TEATER** 'De dienstlift' door het NTG, in Minnepoort.
20.30 u **DANS** Bert Van Gorp danst '6 x 8', een koreografie met 4 dansers en 2 akteurs, in Vlamingenstraat 83, toeg. 200/300, org. Stuc.
22.30 u **FILM** 'L'arbre, le maire et la médiathèque' van Eric Rohmer over de politieke perikelen rond een kultuurcentrum in een klein dorpje, in Stuc, toeg. 100/150.

VRIJDAG

vanaf 17.00 u tot 's ochtends **FILMPARTY** 'Justify your love': acht uur non-stop film en video met aansluitend een fuif, in Stuc, toeg. 500/750.
20.30 u **DANS** Bert Van Gorp danst '6 x 8', een koreografie met 4 dansers en 2 akteurs, in Vlamingenstraat 83, toeg. 200/300, org. Stuc.

ZATERDAG

20.00 u **KONCERT** Free Podium met JF-Buysse Band en Portie Nootjes, in Jeugdhuis Sojo, Een Meilaan 35, Kessel-Lo, toeg. gratis, org. Sojo.
20.30 tot 22.00 u **KONCERT** Tweede nacht van de beiaard, op de klokken van de Centrale Biblioteek, de St- Pieterskerk en de St-Geertruibeiaard, org. Campanae Lovanienses.
20.30 u **DANS** Bert Van Gorp danst '6 x 8', een koreografie met 4 dansers en 2 akteurs, in Vlamingenstraat 83, toeg. 200/300, org. Stuc.
20.30 u **KONCERT** LSP-Band met PP Michiels, Tom Van Landuyt, Big Bill en Sofie, in Tent Oratoriënhof (Mechelsestraat 111), toeg. 100, org. SP/ABVV.

ZONDAG

10.30 u **OPTOCHT** 1 mei optocht, met toespraken van Frank Vandenbroucke en Mia De Vits, in Craenendonck, Leuven, org. SP/ABVV.
15.00 u **KULTURELE NAMIDDAG** Geleid bezoek aan de kapel van het Iers Kollege en een koncert met huismuziek uit de Lage Landen van de 16e en 17e eeuw, in Iers Kollege, toeg. 150, org. Leuvense Gidsenbond.

MAANDAG

20.30 u **TEATER** Maatschappij Discordia speelt 'En/Of...' van Judith Herzberg, in Stuc. toeg. 200/300.

EKONOMIKA

▣ 28/04 om 20.30 u: Bestuursvergadering.

EOOS

▣ 25/04 om 20.30 u: Kantus, in Ambiorix. ▣ 26/04 om 21.00 u: gratis TD ('tje), in permanentie.

HISTORIA

▣ 27/04 om 20.00 u: Kringvergadering, in perma.

KATECHETIKA

▣ 27/04 om 15.00 u: Koördinatieoverleg, in KD.

KLIO

▣ 26/04 om 20.00 u: presidiumvergadering, in 's Meiersstraat 5. ▣ 27/04 om 20.00 u: Herman De Coninck, in MSI 00.28, ink. 100/150.

LBK

▣ 27/04 om 22.00 u: Top 50-avond, in Gnorgl. ▣ 28/04 om 10.00 - 20.00 u: LBK-tennistornooi, in Sportkot. ▣ 28/04 om 22.00 u: Boerekot-TD, in Albatros.

POLITIKA

▣ 25/04 om 19.00 u: Evaluatievergadering, daarna etentje.

VTK

▣ 29/04 om 17.00 u: Mijn tesis moet binnen.

WINA

▣ 25/04 om 21.00 u: presidiumvergadering, in winakelder.

VERKIEZINGEN

HISTORIA

☒ 25/04 om 20.00 u: Verkiezingsdebat, in MSI. ☒ 26/04 om 10.00 - 16.30 u: Verkiezingen en kursusuitverkoop, in Hal Erasmushuis. ☒ 26/04 om 22.00 u: Verkiezingsshow, in Praatkamer fak L&W.

KATECHETIKA

☒ 27/04 om 19.00 u: Debat met preseskandidaten, in Mandelalokaal (naast KD, St-Michielsstraat 6). ☒ 28/04 om 10.00 - 18.00 u: Stembusgang, in lokaal A (bij KD). ☒ 28/04 om 19.30 u: Bekendmaking van de verkiezingsuitslag, in het kieslokaal.

PSYCHOLOGISCHE KRING

☒ 26/04: Kringverkiezingen.

WINA

☒ 26/04 om 20.00 u: Verkiezingsdebat, in WAAG (woonwijk Arenberg administratief gebouw). ☒ 27/04 om 10.00 - 19.00 u: Wina stemt, in Winabar. ☒ 27/04 om 22.00 u: Verkiezingsbar met rond 24.00 u verkiezingsuitslag, in Winabar. ☒ 02/05 om 20.00 u: Overdrachtskantus, in zaal Toewip (Diestsestraat).

Vice-Versa

☒ 25/04 om 11.30 - 14.00 u: Drumworkshop met Michael Shack (ex-drummer Blue Blot). Ook gratis dessertbuffet, in Alma 3. ☒ 25/04 om 22.00 u: Specialatmosphere-bar met cocktails en barbecuehapjes tegen ondemokratisch lage prijzen, en gratis vat, in Cité-bar. ☒ 26/04 om 11.30- 14.00 u: Bungee Run (opblaasbare attraktie) en gratis dessertbuffet, in voor Alma 3.

Veto sprak met Pierre Chevalier (VLD)

"De geneesheer is een medicijnman"

De VLD hield onlangs een kongres waaruit bleek dat ze een groot deel van de sociale zekerheid wil privatiseren. Het VLD-alternatief wil een nieuwe sociale zekerheid met drie peilers: een beroepsverzekering, een gezondheidsverzekering en tenslotte een volksverzekering om iedereen die over onvoldoende bestaansmiddelen beschikt een gewaarborgd minimuminkomen te geven. De eerste twee delen wil de VLD volledig privatiseren. De volksverzekering moet met belastingen betaald worden. Veto ging op bezoek bij Pierre Chevalier, een van de architekten van het VLD-plan en vroeg de ex-socialist uit over die nieuwe sociale zekerheid.

Veto: *De VLD claimt een beter alternatief aan de burger te kunnen aanbieden dan de huidige regering. Toch krijgen we de indruk dat het veeleer om een wedstrijdje oppositiepartij spelen gaat. Inzake het Hobu-dekreet heeft de VLD — onder leiding van André Denys — bijvoorbeeld serieuze flaters begaan door een studie van professor Nonneman foutieft te interpreteren. In hoeverre is dat ook niet zo met de sociale zekerheid: anders doen om anders te kunnen doen?*
Chevalier: «Ik vind ten eerste dat de vergelijking nogal mank loopt. Bij het Hobu-dekreet had de VLD kritiek op een voorstel van de Vlaamse regering. Wij zijn daar niet zelf met een voorstel op de proppen gekomen. Dus moesten we enigszins achter de feiten aanlopen. Wat de sociale zekerheid betreft, is het zeker niet oppositiepartijtje spelen. Integendeel. Toen de VLD werd opgericht en ikzelf ben overgelopen, had ik in een voorafgaande faze gesprekken gehad met Verhofstadt. Hoe moet die nieuwe partij er gaan uitzien? Wat zal het programma van die nieuwe partij zijn? Enzovoort. Ik heb hem toen gezegd: "Je kunt het je niet permitteren een partij te maken die mikt op dertig procent van de kiezers — die dus een volkspartij wil zijn — en daarbij de sociale zekerheid ongemoeid te laten."»

Fakturen

«Als je je dus wil opstellen als een bredere partij die een bredere visie heeft dan de eng budgettaire visie die de PVV altijd heeft gehad, zeker in het recente verleden, zul je de sociale zekerheid moeten aanpakken. Het eerste tematisch inhoudelijke kongres moest dus over de sociale zekerheid gaan. Dat heeft niets te maken met oppositiepartij spelen. Dat betekent dat we een plan moeten maken over misschien wel het meest fundamentele in een samenleving, namelijk de sociale zekerheid. Het is dus zeker niet okkasioneel. Hadden we werkelijk voor een spelletje oppositie-meerderheid gekozen dan zouden we ons beperkt hebben tot kritiek op het huidige systeem en niet zoveel oplossingen hebben voorgesteld.»

Veto: *Is zo'n drastische verandering wel nodig? De andere partijen hebben toch ook een visie op de sociale zekerheid?*
Chevalier: «Ja, maar ik vind het eigenaardig dat de visie van bijvoorbeeld de SP op sociale zekerheid zich beperkt tot "We behouden wat we hebben". Iedereen weet dat we niet kunnen houden wat we hebben. De ziekteverzekering bijvoorbeeld is aan het kapotgaan. We hebben een goede gezondheidszorg in dit land die kwaliteit biedt en tamelijk toegankelijk is. Dit kan zo niet blijven. Ten eerste omdat wij een technologische eksplosie kennen in de geneeskunde. Geneeskundige technieken worden steeds duurder. Het tweede grote probleem is de vergrijzing van de bevolking. Iedereen weet dat de grootste geneeskundige zorgen zullen vallen in die groep. Er komt een steeds grotere vraag tegen steeds minder bijdragen.»

«Er moeten dus aansporingen komen opdat men zich verantwoordelijk gaat gedragen. Dan bekijken we het huidige systeem. Daar zijn grosso modo drie aktoren in de gezondheidszorg: de patiënt, de artsen — de zorgenverstrekkers in het algemeen — en de ziekenfondsen. Wij stellen vast dat er in het huidige systeem niemand verantwoordelijk is. De patiënt kan niet beoordelen of hij een behandeling werkelijk nodig heeft. Hij wordt bovendien niet aangespoord om minder te konsumeren. De arts of de zorgenverstrekker heeft ook geen reden om te besparen. Hij wordt immers betaald per prestatie. De ziekenfondsen zijn al helemaal niet verantwoordelijk. Die kunnen de fakturen gewoon doorsturen naar de overheid waardoor het komt dat bijvoorbeeld de socialistische mutualiteiten een tekort van 51 miljard hebben opgebouwd op twaalf jaar. Er moeten dus aanmoedigingen komen om die drie groepen verantwoordelijkheid te laten dragen.»

Rechts

«Door onze hervormingen van de ziekteverzekering worden de artsen en de verzekeringsfondsen verplicht hun verantwoordelijkheid op te nemen en een beter beleid te voeren. Er moet 'managed competition' komen.»

Veto: *Moet u daarvoor echt de ziekteverzekering privatiseren?*
Chevalier: «Wij privatiseren godverdomme niks. In feite zijn de mutualiteiten ook priveeinstellingen, maar die aan iedere kontrole van de overheid ontsnappen en die dus geen verantwoording moeten afleggen. De verzekeringsmaatschappijen worden zo verplicht een goed beleid te voeren.»

«Wij gaan bovendien duidelijk maken hoeveel de sociale zekerheid kost. Men is de mensen totaal aan het onthechten van de sociale zekerheid. Ze weten niet meer waarvoor ze betalen. Ze betalen te veel voor kinderbijslag, veel te weinig voor werkloosheid, te weinig voor de ziekteverzekering. Ze weten niet meer waar ze solidair zijn en waarvoor ze zichzelf verzekeren. En dat is toch de essentie van sociale zekerheid: solidariteit en verzekering. Daar krijg je de kloof tussen de burger en de politiek. Dan krijg je de kritiek van "wij betalen voor die werklozen, profiteurs". Dus onthechten de mensen zich van die sociale zekerheid want ze zijn niet meer zeker of ze wel pensioen zullen krijgen, of ze een werkloosheidsvergoeding zullen krijgen, enzovoort. Dus proberen de mensen aan de belastingen en de sociale zekerheidsbijdragen te ontsnappen.»

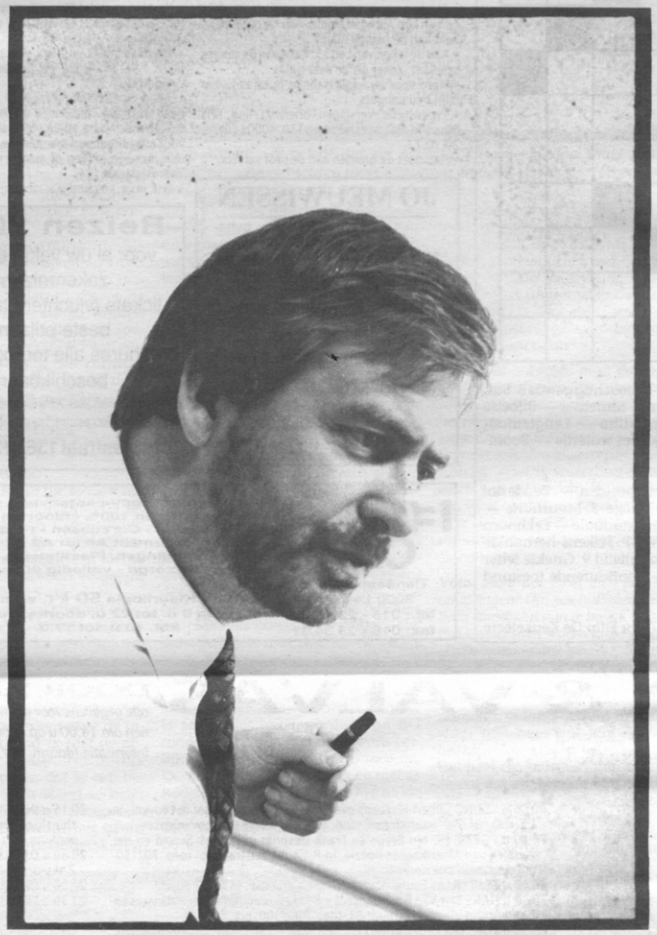

De Veto privatiseren? Ho maar *(foto Thomas Lambert)*

Veto: *Wat is dan nog de rol van de overheid?*
Chevalier: «In onze visie moet de overheid gewoon het kader aangeven en kontrole uitoefenen op de verzekeringsmaatschappijen en de kwaliteit ervan. De overheid moet zichzelf niet bezighouden met het organiseren ervan. Er was een tijd waarin men dacht dat de overheid alles moest doen, ook ekonomische aktiviteiten. Moest ik in de periode dat ik in het partijburo van de SP zat, gezegd hebben dat we Sabena moesten privatiseren, of de ASLK of Belgacom, dan zouden ze me ter plekke gefusilleerd hebben. Of uitgemaakt voor liberaal, wat toen ongeveer hetzelfde was.»

Veto: *Maar u privatiseert de ziekteverzekering toch niet?*
Chevalier: «Inderdaad.»

Veto: *De artsensyndikaten leggen vaak de band tussen de steeds maar oplopende ziektekosten en het zogenaamde overaanbod aan geneesheren die elk hun dagelijks brood moeten verdienen. Wat zegt de VLD daarover?*
Chevalier: «In ons sociaal kongres hebben wij daarover een stellingname ingenomen. Wij hebben gesteld dat wij tegen een numerus clausus zijn omdat dat ondemokratisch is. Ons voornaamste argument tegen numerus clausus is dat dat geen bal oplevert. Het eerste effekt daarvan zullen we misschien pas zien binnen vijftien, twintig jaar en zolang kan men niet wachten. Wat moet men dan wel doen? Een selektie-eksamen op basis van kennis bij het begin van de studies. Zodat men vóór de studies van geneesheer een eksamen aflegt zoals bij de burgies.

Aanbod

Veto: *Wat is het dan nog het verschil met numerus clausus?*
Chevalier: «Bij numerus clausus neemt men slechts een aantal studenten aan, niet op basis van kennis of een eksamen»

Veto: *Uw voorstel is toch even ondemokratisch. Dan krijg je bovendien scholen die zich veel te veel gaan richten naar dat ingangseksamen wat dan ten koste gaat van de algemene vorming. Bovendien worden diegenen die om de een of andere reden een opleiding hebben gevolgd die niet geschikt is als voorbereiding op zo'n selektie-eksamen dan niet geselekteerd. In studies is trouwens bewezen dat mensen die nu wel slagen op het einde van het jaar, misschien niet zouden slagen in zo'n ingangseksamen.*
Chevalier: «Je moet toch ergens een kriterium stellen. Je moet de voor- en de nadelen afwegen. Er zijn immers geen tien manieren om het overaanbod aan geneesheren een stop toe te roepen. We pleiten voor een afschaffing van de vestigingswet. Dat is ook ondemokratisch. Een overaanbod aan geneesheren is bedreigend voor de volksgezondheid. Het leidt tot overkonsumptie. Een andere mogelijkheid dan een ingangseksamen is er niet.»

Veto: *Je zou daar als overheid toch evengoed niets aan kunnen doen. Laat ook de geneesheren zich omscholen, net als in andere bedrijfstakken.»*

Chevalier: «Dan kom je op het vlak van de sociale psychologie. Je moet niet alleen naar de omscholing kijken, maar ook naar de status. De geneesheer, dat is nog altijd iets hé. De meisjes kijken nog altijd op naar de geneesheer, denk ik. Dat was toch zo in onze tijd. Er schijnt daar een aureool aan vast te hangen. Het is een medicijnman. Je kunt toch niet per dekreet laten uitvaardigen dat een geneesheer ook maar een sukkelaar is?»

Veto: *De overheid moet daar toch niet voor ingrijpen. Dat doet de ekonomie toch? Er komt een overaanbod aan geneesheren. Zij verdienen niet genoeg geld meer en moeten van job veranderen. Zo werkt de 'vrije marktekonomie' toch?*
Chevalier: «Ik ben blij dat u ook de vrije marktekonomie hebt ontdekt. Wie is er nu liberaal? U of ik?

Veto: *Wij zijn tegen een ingangseksamen. Maar laten we het eens over een ander aspekt van de sociale zekerheid hebben. De werkloosheid bijvoorbeeld. Privee-verzekeringen moeten dit opvangen. Dat is een systeem dat nergens bestaat. Paul De Grauwe — professor ekonomie aan de KU Leuven en VLD-senator — heeft het nog snel "bij voorkeur" in de kongrestekst laten opnemen. Bewijst dit niet dat uw systeem waarschijnlijk gewoon niet werkt?*
Chevalier: «Het systeem als dusdanig volledig privatiseren lukt inderdaad nooit. Wat wel kan is enkel de eerste periode privee verzekeren en er zo in een eerste faze voor zorgen dat iemand die werkloos wordt een vergoeding krijgt die nauwer aansluit bij zijn vroeger loon.»

Vrouw

Veto: *Mensen die al langer werkloos zijn krijgen dus veel minder. Dat lijkt mij toch niet erg sociaal.*
Chevalier: «Is dat niet sociaal? U vindt het dus sociaal dat iemand die nooit bijgedragen heeft aan het systeem en die eigenlijk in vele gevallen niet bereid is om werk te zoeken, maar wel aan de minimumvoorwaarden voldoet en bijvoorbeeld van het vrouwelijke geslacht met twee kinderen is, evenveel krijgt als iemand van vijftig jaar die pas werkloos geworden is en geen werk meer kan vinden? Dan vraag ik u: "Wie is nu sociaal?"»

Veto: *Bent u nu niet aan het overdrijven? U lijkt een klein percentage sterk uit te vergroten.*
Chevalier: «Nee, ik ben niet aan het overdrijven. Je kan niet stellen dat de werkloosheid geen serieus probleem is.»

> « Je kunt toch niet per dekreet laten uitvaardigen dat een geneesheer ook maar een sukkelaar is?»

Veto: *Ik bedoel die groep mensen die niet willen werken. Ik ken er genoeg die werk zoeken maar er geen vinden.*
Chevalier: «Ons systeem is niet asociaal maar is gebaseerd op het verzekeringsprincipe. Je verzekert je tegen werkloosheid en je krijgt zes maanden bijdragen die een serieus percentage zijn van je vroeger loon. Als je dat kurrikulum doorlopen hebt, kom je terecht in het systeem van het gewaarborgd inkomen voor werklozen. In de volksverzekering dus die u een inkomen van een negenentwintigduizend frank per jaar garandeert. We weten dat dat een enorme meeruitgave zal zijn. Dat zal de overheid een 50 miljard kosten op jaarbasis. Dus dat zullen we elders moeten gaan zoeken.»

Veto: *Is niet een van de grote kritieken op uw systeem dat men dan twee keer moet bijdragen? Een maal privee en een maal uit solidariteit om de belastingskas te spijzen.*
Chevalier: «Het gaat inderdaad meer kosten. Dat geldt ook voor ons pensioenstelsel. Maar daar hebben de mensen geen bezwaar tegen. Als het maar helpt.»

Veto: *Is het toeval dat de VLD een ex-socialist heeft gekozen om de sociale zekerheid te behandelen?*
Chevalier: «Ja. Omdat ze mijn achtergrond kenden. Nu komt waarschijnlijk de vraag of dat een verkoopsargument moet zijn. Wel dat is handig meegenomen. Vorige week heb ik trouwens nog met een aantal vrienden van de socialistische beweging een avond in privee-kring doorgebracht en we hebben samen de Internationale gezongen ... en Onze Lieve Vrouw van Vlaanderen.»

Veto: *Is dat een verkoopsargument?*

Dirk Delmartino
Peter Van Rompaey